

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีไอ

24-CP-39-GE-WSP-A

Workshop on Green Business Models

ระหว่างวันที่ 10-13 กันยายน 2567

ณ ไทจง ไต้หวัน

สาธารณรัฐจีน

จัดทำโดย ดร. ณัฏธนาภา วิสเพ็ญ

นักวิชาการอุตสาหกรรมชำนาญการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2567

ที่มาหรือวัตถุประสงค์ของโครงการโดยย่อ

โครงการ Green Business Model มีจุดเริ่มต้นจากความจำเป็นในการรับมือกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเป้าหมายระดับโลกในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิของโลกให้อยู่ภายใน 1.5°C ตามข้อตกลงปารีสในระหว่างการประชุม COP21 โครงการนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพผ่านการปรับใช้แนวคิดโมเดลธุรกิจสีเขียว ซึ่งเส้นทางสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของโครงการ นอกจากนี้ โครงการยังเน้นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมจากพันธมิตรในห่วงโซ่คุณค่า โดยการสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับอุตสาหกรรม และธุรกิจให้เป็นไปตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งการดำเนินการเหล่านี้จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนให้เกิดความยั่งยืนในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงไปสู่โมเดลธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเกิดจากความจำเป็นในการรับมือกับวิกฤตสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมทั่วโลก ธุรกิจที่ไม่ปรับตัวอาจเผชิญความเสี่ยงจากกฎระเบียบที่เข้มงวดขึ้น ความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป และแรงกดดันจากคู่แข่งและตลาดสากลการดำเนินโมเดลธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจึงเป็นการตอบสนองต่อความท้าทายเหล่านี้ โดยการลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่เพียงช่วยลดต้นทุนการดำเนินงาน แต่ยังสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรในสายตาของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืน นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงนี้ยังจำเป็นต่อการสร้างความยั่งยืนทางธุรกิจในระยะยาว ซึ่งช่วยให้องค์กรสามารถแข่งขันได้ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พร้อมกับสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) ซึ่งการพัฒนากลยุทธ์ที่ครอบคลุมในการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นสิ่งสำคัญ โดยเน้นการปรับโครงสร้างธุรกิจ การปรับปรุงกระบวนการผลิต และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

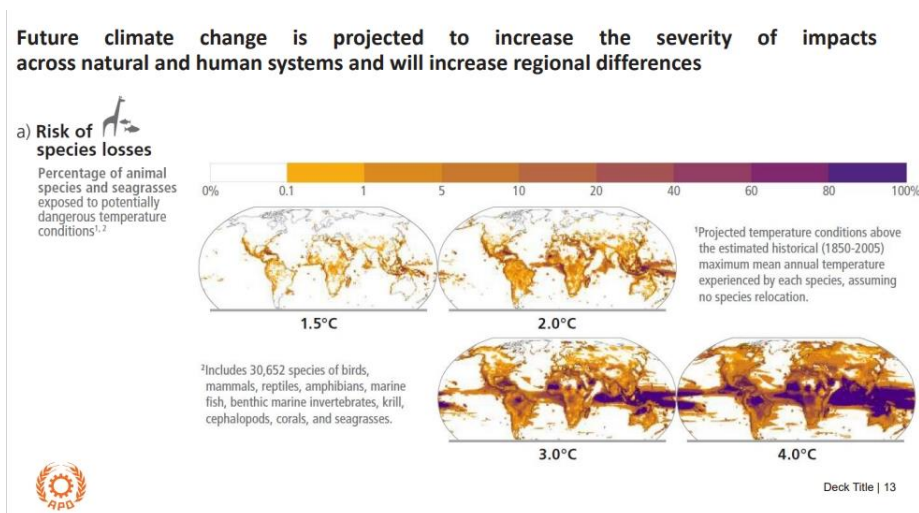
โครงการนี้สอดคล้องกับแนวคิด Green Productivity (GP) ซึ่งเป็นการรวมเอาการผลิตที่มีประสิทธิภาพเข้ากับการรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เข้าร่วมในการจัดการกับความท้าทายในการเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจ แนวคิด GP ไม่เพียงช่วยให้ธุรกิจลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน แต่ยังส่งเสริมให้เกิดการพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยีสีเขียว และการสร้างระบบห่วงโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยให้การเติบโตทางธุรกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ส่วนที่ 1 เนื้อหา/องค์ความรู้จากการเข้าร่วมโครงการ

Session 1: Why Green Business Models?

โดย Dr. Lorenzo Di Fresco / Renewable Energy Expert Bluenergy Revolution scrl Italy

เนื้อหาสาระ

รัฐบาลอิตาลีมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายด้านสภาพภูมิอากาศ โดยตั้งเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจให้อุตสาหกรรมต่าง ๆ มุ่งสู่แนวทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เป้าหมายหลักคือการลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน เช่น ไฮโดรเจน ซึ่งเป็นพลังงานสะอาดที่มีศักยภาพในการลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ได้อย่างมาก

ตำแหน่งและเป้าหมายของรัฐบาลอิตาลี

1. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- อิตาลีเป็นส่วนหนึ่งของสหภาพยุโรป (EU) ซึ่งตั้งเป้าหมายให้ภูมิภาคนี้เป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี 2050 (Net Zero Emissions by 2050)
- รัฐบาลอิตาลีมุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ได้อย่างน้อย 55% ภายในปี 2030 เมื่อเทียบกับระดับปี 1990 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการตามข้อตกลงปารีส (Paris Agreement)

2. การเลิกใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล

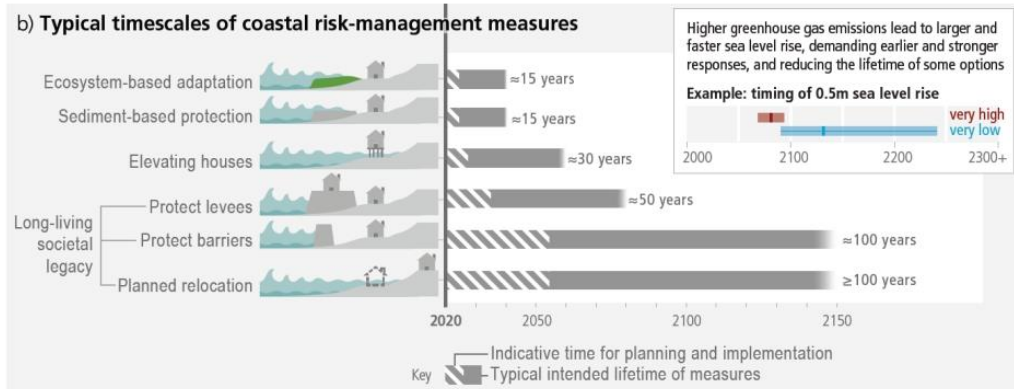
- อิตาลีมีนโยบายลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลิกใช้ถ่านหินภายในปี 2025 และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานลม แสงอาทิตย์ และพลังงานไฮโดรเจน
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับพลังงานทดแทนและระบบขนส่งที่ใช้พลังงานสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์ทางพลังงาน

3. การใช้พลังงานไฮโดรเจนเป็นพลังงานทดแทน

- ไฮโดรเจนถูกมองว่าเป็นพลังงานสะอาดที่มีศักยภาพสูงในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมหนัก เช่น เหล็ก ซีเมนต์ และการขนส่ง

- อิตาลีวางแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการผลิตและขนส่งไฮโดรเจน โดยเน้นการผลิต “Green Hydrogen” (ไฮโดรเจนที่ผลิตจากแหล่งพลังงานหมุนเวียน) เพื่อใช้แทนเชื้อเพลิงฟอสซิลในหลายภาคอุตสาหกรรม

Responding to sea level rise requires long-term planning

Deck Title | 17

ความท้าทายในการเปลี่ยนผ่านพลังงาน

1. การลงทุนและโครงสร้างพื้นฐาน

- การเปลี่ยนผ่านสู่พลังงานไฮโดรเจนต้องการการลงทุนขนาดใหญ่ในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การสร้างสถานีผลิตและจัดเก็บไฮโดรเจน และเครือข่ายการขนส่งพลังงานนี้ ซึ่งยังเป็นโครงการระยะยาว
- การจัดหาทุนและการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีไฮโดรเจนยังคงเป็นความท้าทายสำคัญ

2. การปรับตัวของอุตสาหกรรม

- หลายภาคอุตสาหกรรมยังคงพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล การเปลี่ยนไปใช้พลังงานไฮโดรเจนต้องการการลงทุนในการปรับกระบวนการผลิตและเทคโนโลยีใหม่ ซึ่งอาจมีต้นทุนสูง
- ความต้านทานจากธุรกิจดั้งเดิมที่มองว่าเชื้อเพลิงฟอสซิลยังคงมีราคาถูกและใช้งานได้สะดวกกว่า

3. กฎระเบียบและนโยบาย

- การสร้างมาตรฐานและกรอบกฎระเบียบที่ชัดเจนสำหรับการผลิตและใช้งานไฮโดรเจนยังเป็นสิ่งที่จำเป็น อิตาลีต้องทำงานร่วมกับสหภาพยุโรปในการกำหนดนโยบายที่รองรับการเปลี่ยนผ่านพลังงานนี้อย่างมีประสิทธิภาพ

โอกาสในการพัฒนาไฮโดรเจนเป็นพลังงานทดแทน

1. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- การใช้ไฮโดรเจนในอุตสาหกรรมหนักและระบบขนส่งสามารถช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะการใช้ไฮโดรเจนสีเขียวที่ผลิตจากพลังงานหมุนเวียน

2. การสร้างงานและเศรษฐกิจสีเขียว

- การเปลี่ยนผ่านสู่พลังงานไฮโดรเจนสามารถสร้างงานใหม่ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น การผลิต การวิจัยและพัฒนา การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน
- การเป็นผู้นำในเทคโนโลยีไฮโดรเจนจะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอิตาลีในตลาดพลังงานสะอาดระดับโลก

3. ความร่วมมือระหว่างประเทศ

- อิตาลีสามารถสร้างความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในยุโรปและทั่วโลกในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับไฮโดรเจน เช่น การทำงานร่วมกับสหภาพยุโรปในกรอบนโยบาย Green Deal

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

การนำแนวคิดและนโยบายการใช้พลังงานทดแทนจากประเทศอิตาลีมาปรับใช้กับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทย โดยเฉพาะในบริบทของ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) สามารถพิจารณาได้จากหลายแง่มุม ทั้งความท้าทาย แผนในอนาคต และข้อเสนอแนะจากกรณีศึกษาในอิตาลี ซึ่งสามารถแบ่งได้ ดังนี้

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย

1. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

- พลังงานแสงอาทิตย์: อิตาลีมีการใช้พลังงานแสงอาทิตย์เป็นหนึ่งในพลังงานทดแทนหลัก ประเทศไทย ซึ่งมีศักยภาพด้านพลังงานแสงอาทิตย์สูงมาก สามารถส่งเสริมให้ผู้ประกอบการติดตั้งระบบพลังงานแสงอาทิตย์บนหลังคาโรงงาน (Solar Rooftop) เพื่อลดต้นทุนการใช้ไฟฟ้า
- พลังงานชีวมวล: อุตสาหกรรมเกษตรของไทยสามารถใช้ชีวมวลที่เป็นวัสดุเหลือใช้จากการเกษตร เช่น ชานอ้อย แกลบ ปาล์ม มาผลิตพลังงาน เพื่อลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล

2. สนับสนุนการใช้พลังงานไฮโดรเจน

- แม้ไฮโดรเจนยังเป็นเทคโนโลยีใหม่ในไทย แต่การวิจัยและพัฒนาเรื่องนี้เป็นสิ่งจำเป็นในระยะยาว ไทยสามารถเริ่มต้นจากการพัฒนาพลังงานไฮโดรเจนในภาคการขนส่งและอุตสาหกรรมหนัก เช่น โรงงานเหล็กและปูนซีเมนต์ โดยใช้พลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานลมและแสงอาทิตย์ในการผลิต Green Hydrogen

3. การสร้างมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมสามารถใช้มาตรฐาน ISO ด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน เช่น ISO 14001 (ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม) และ ISO 50001 (การจัดการพลังงาน) เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปรับตัวสู่กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมพัฒนากลยุทธ์ธุรกิจที่ยั่งยืน โดยเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการจัดการของเสีย

ความท้าทายในการนำพลังงานทดแทนมาปรับใช้ในภาคอุตสาหกรรมไทย

1. การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน

- การใช้พลังงานทดแทน เช่น ไฮโดรเจนหรือพลังงานแสงอาทิตย์ ต้องการการลงทุนในเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานใหม่ ซึ่งมีต้นทุนสูงในระยะแรก
- การจัดหาเงินทุนและมาตรการส่งเสริมจากภาครัฐเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการยอมรับการเปลี่ยนผ่านนี้

2. ความเข้าใจและความต้านทานต่อการเปลี่ยนแปลง

- ผู้ประกอบการหลายรายยังคงมีความต้านทานต่อการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากมีความคุ้นเคยกับระบบการผลิตแบบเดิมและอาจมองว่าการเปลี่ยนไปใช้พลังงานทดแทนเป็นเรื่องซับซ้อน
- จำเป็นต้องให้ความรู้และฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้พลังงานทดแทนและประโยชน์ทางธุรกิจในระยะยาว

3. ขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ

- การขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีพลังงานทดแทน เช่น พลังงานไฮโดรเจน การติดตั้งระบบพลังงานแสงอาทิตย์ และการจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญ

แผนในอนาคตทั้งสั้น (5 ปี) และยาว (10 ปี)

1. แผนระยะสั้น (5 ปี)

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการสนับสนุนทางการเงิน: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมควรเน้นสนับสนุนการติดตั้งระบบพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานชีวมวลในภาคอุตสาหกรรม เช่น ให้เงินทุนสนับสนุนและลดภาษีสำหรับการลงทุนในเทคโนโลยีเหล่านี้
- สร้างการรับรู้และฝึกอบรม: จัดทำโครงการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับประโยชน์และแนวทางการใช้พลังงานทดแทน รวมถึงการพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านนี้
- มาตรการและแรงจูงใจ: รัฐบาลควรสร้างมาตรการจูงใจ เช่น การลดภาษีคาร์บอน และให้การสนับสนุนทางการเงินสำหรับผู้ประกอบการที่ใช้พลังงานทดแทน

2. แผนระยะยาว (10 ปี)

- การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานไฮโดรเจน: ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพลังงานไฮโดรเจนในภาคอุตสาหกรรม เช่น การผลิต Green Hydrogen และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการจัดเก็บ และขนส่งพลังงานนี้
- การสร้างเครือข่ายการผลิตพลังงานทดแทนที่ยั่งยืน: พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการสร้างเครือข่ายการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนที่ยั่งยืน
- เป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก: ตั้งเป้าหมายระยะยาวเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคอุตสาหกรรม เช่น การลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลอย่างชัดเจนและบังคับใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด

ข้อเสนอแนะจากอิตาลีที่สามารถนำมาปรับใช้ในไทย

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานพลังงานทดแทน

- ไทยสามารถศึกษาการพัฒนาพลังงานแสงอาทิตย์และไฮโดรเจนในอิตาลี ซึ่งใช้ทั้งการสนับสนุนจากรัฐและความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานพลังงานหมุนเวียนโดยร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคเดียวกันเพื่อสร้างเครือข่ายพลังงานที่เชื่อมต่อกัน ลดต้นทุนการผลิตและกระจายความเสี่ยง

2. การออกมาตรการแรงจูงใจด้านพลังงานทดแทน

- การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีและเงินทุนสนับสนุนสำหรับผู้ประกอบการที่ใช้พลังงานทดแทนเป็นหนึ่งในวิธีที่อิตาลีใช้เพื่อกระตุ้นการลงทุนด้านนี้
- ไทยสามารถนำแนวทางนี้มาประยุกต์ใช้ เช่น การให้ลดหย่อนภาษีสำหรับการลงทุนในพลังงานหมุนเวียนและการพัฒนาโครงการการเงินสีเขียวเพื่อสนับสนุนการลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3. การสร้างกลไกการจัดการและควบคุมการใช้พลังงาน

- อิตาลีใช้มาตรการควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างเข้มงวด ไทยสามารถศึกษาระบบการกำกับดูแลและการตรวจสอบในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ใช้พลังงานสูง เช่น การกำหนดเป้าหมายลดการปล่อยคาร์บอนและการติดตามผล

Session 2: Strategies to Green Business Models

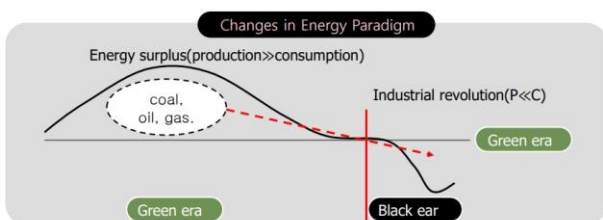
โดย Dr. Jong-Dall Kim /Honorary Professor School of Economics and Trade, Kyungpook National University, ROK

เนื้อหาสาระ

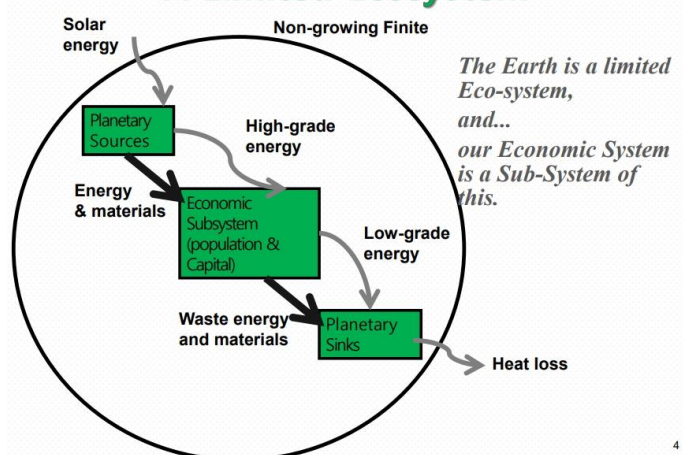
การเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจไปสู่แนวทางที่ยั่งยืน (Green Business Model) ในยุค Green Era ต้องอาศัยการบูรณาการองค์ประกอบหลายด้านที่เกี่ยวข้องกับพลังงาน สิ่งแวดล้อม ผลิตภาพ คุณภาพ และความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม มาดูกันว่าแต่ละองค์ประกอบมีบทบาทสำคัญอย่างไรในการสร้างธุรกิจที่ยั่งยืน

Toward Green Era Again

- Development toward energy (fossil fuel) intensive industry for last 250 years steel, textile, train, car, chemical, electricity, aviation, electronics
- Energy unbalance → need a new balance
- Green again but different green

A Limited Ecosystem

1. พลังงาน (Energy)

การใช้พลังงานในโมเดลธุรกิจที่ยั่งยืนต้องเน้นการเปลี่ยนจากพลังงานฟอสซิลไปสู่พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม และไฮโดรเจน สิ่งนี้จะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

- การใช้พลังงานหมุนเวียน: บริษัทต่าง ๆ ต้องลงทุนในเทคโนโลยีสะอาดและโครงสร้างพื้นฐาน เช่น Solar Rooftop หรือระบบผลิตพลังงานจากไฮโดรเจน
- ประสิทธิภาพพลังงาน: การปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อลดการใช้พลังงานโดยไม่ลดคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เช่น การใช้เทคโนโลยี AI และ IoT ในการควบคุมระบบพลังงาน

2. สิ่งแวดล้อม (Environment)

การรักษาความสมดุลทางธรรมชาติเป็นหัวใจของ Green Business Model โดยการลดการปล่อยของเสียและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากกระบวนการผลิต

- การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก: การกำหนดเป้าหมายลดคาร์บอนฟุตพริ้นต์ และใช้เทคโนโลยีคาร์บอนเป็นศูนย์ (carbon-neutral)
- การจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน: การลดการใช้วัสดุที่ไม่สามารถรีไซเคิลได้และส่งเสริมการใช้วัสดุหมุนเวียน
- การจัดการของเสีย: การนำของเสียกลับมาใช้ใหม่หรือผลิตเป็นพลังงาน (Circular Economy) เพื่อลดการสูญเสียและขยะ

3. ผลิตภาพ (Productivity)

ผลิตภาพที่เพิ่มขึ้นจากการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสู่แนวทางยั่งยืนเป็นสิ่งจำเป็น การเปลี่ยนแปลงนี้ต้องทำให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านประสิทธิภาพและผลผลิต

- เทคโนโลยีและนวัตกรรม: การใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น ระบบการผลิตอัจฉริยะที่เชื่อมต่อกับระบบดิจิทัล (Smart Manufacturing) ซึ่งช่วยลดการใช้ทรัพยากรและพลังงาน
- การจัดการห่วงโซ่อุปทาน: การสร้างห่วงโซ่อุปทานสีเขียว (Green Supply Chain) โดยลดการใช้ทรัพยากรและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตลอดกระบวนการ

4. คุณภาพ (Quality)

ความยั่งยืนใน Green Business Model ควรไม่เพียงแต่ปรับปรุงประสิทธิภาพและลดต้นทุน แต่ต้องรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการให้อยู่ในระดับสูง

- คุณภาพของผลิตภัณฑ์: การผลิตสินค้าที่ใช้ทรัพยากรหมุนเวียนและมีอายุการใช้งานยาวนานช่วยลดของเสียและลดการผลิตเกินจำเป็น
- มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน: การปฏิบัติตามมาตรฐาน ISO เช่น ISO 14001 (สิ่งแวดล้อม) และ ISO 50001 (การจัดการพลังงาน) เพื่อรับรองคุณภาพของกระบวนการผลิตและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

5. ความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม (Societal Well-being)

ความเป็นอยู่ที่ดีของคนในสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในโมเดลธุรกิจที่ยั่งยืน องค์กรต้องมีบทบาทในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและลดผลกระทบทางลบต่อสังคม

- ความเป็นธรรมในสังคม: การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยและเท่าเทียมกัน รวมถึงการสนับสนุนความเป็นธรรมทางสังคมและแรงงาน
- การสร้างชุมชนที่ยั่งยืน: การสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนในท้องถิ่น เช่น การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะและการพัฒนาสังคม
- การสร้างคุณค่าให้กับสังคม: การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างธุรกิจกับชุมชนท้องถิ่น รวมถึงการรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่ส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจไปสู่แนวทางที่ยั่งยืนต้องพิจารณาทั้ง 5 องค์ประกอบนี้อย่างครบถ้วน การบูรณาการคุณลักษณะเหล่านี้จะช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินการในลักษณะที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

- พลังงานและสิ่งแวดล้อม: การเลือกใช้พลังงานสะอาดและการจัดการทรัพยากรให้ยั่งยืนช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ผลิตภาพและคุณภาพ: การปรับใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพช่วยเพิ่มผลิตภาพโดยไม่ลดทอนคุณภาพของผลิตภัณฑ์
- ความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม: การใส่ใจต่อผลกระทบต่อคนงาน ชุมชน และผู้บริโภคจะช่วยให้ธุรกิจมีความยั่งยืนทั้งในแง่ของการเติบโตและความรับผิดชอบต่อสังคม

Session 3: Significance of GHG Protocols and Life Cycle Thinking: Cases from the ROK

โดย Dr. Jong-Dall Kim /Honorary Professor School of Economics and Trade, Kyungpook National University, ROK

เนื้อหาสาระ

การปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas หรือ GHG) เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญ ได้แก่ คาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂), มีเทน (CH₄), ไนตรัสออกไซด์ (N₂O), และก๊าซฟลูออรีน ซึ่งมาจากกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในภาคการผลิตและการใช้พลังงานของมนุษย์ เพื่อจัดการกับการปล่อย GHG องค์กรและธุรกิจสามารถใช้กรอบการวัดและจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามมาตรฐาน เช่น GHG Protocol ซึ่งแบ่งการปล่อยก๊าซออกเป็น 3 ประเภทหลักคือ Scope 1, Scope 2 และ Scope 3

3.1 กรอบการวัดและจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

GHG Protocol เป็นมาตรฐานที่ใช้กันทั่วโลกในการวัดและรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยแบ่งออกเป็น 3 ขอบเขต (Scopes) ดังนี้

Scope 1 (การปล่อยทางตรง)

- เป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมทางตรงขององค์กร เช่น การเผาไหม้เชื้อเพลิงในเครื่องจักรและยานพาหนะ หรือการปล่อยก๊าซจากกระบวนการทางเคมีในโรงงานอุตสาหกรรม

Scope 2 (การปล่อยทางอ้อมจากการใช้พลังงาน)

- เป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นทางอ้อมจากการใช้พลังงานไฟฟ้าและพลังงานความร้อนที่ซื้อจากผู้ให้บริการพลังงาน ซึ่งองค์กรไม่ได้ทำการปล่อยเองโดยตรง แต่เป็นผลมาจากการใช้พลังงานที่ผลิตจากแหล่งพลังงานฟอสซิล

Scope 3 (การปล่อยทางอ้อมอื่น ๆ)

- เป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นทางอ้อมในห่วงโซ่คุณค่าขององค์กร ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบ กระบวนการผลิตของซัพพลายเออร์ การขนส่ง การใช้ผลิตภัณฑ์โดยผู้บริโภค และการจัดการของเสียหลังจากการใช้

3.2 วิธีการคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

การคำนวณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสามารถทำได้โดยใช้ข้อมูลการใช้ทรัพยากรและกิจกรรมทางอุตสาหกรรมขององค์กร ดังนี้

3.2.1 การปล่อยก๊าซเรือนกระจก Scope 1

คำนวณจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงภายในองค์กร เช่น น้ำมันหรือก๊าซธรรมชาติ โดยใช้สูตร

$$\text{Emission} = \text{Quantity of Fuel Used} \times \text{Emission Factor}$$

- Quantity of Fuel Used หมายถึง ปริมาณเชื้อเพลิงที่ใช้ในกระบวนการผลิตหรือยานพาหนะ
- Emission Factor เป็นค่าคงที่ที่บ่งบอกถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วยของเชื้อเพลิงที่ใช้

3.2.2 การปล่อยก๊าซเรือนกระจก Scope 2

คำนวณจากการใช้พลังงานไฟฟ้าที่ซื้อจากผู้ให้บริการ โดยใช้สูตร

$$\text{Emission} = \text{Electricity Used} \times \text{Emission Factor of Electricity Generation}$$

- Electricity Used หมายถึง ปริมาณไฟฟ้าที่ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร
- Emission Factor of Electricity Generation หมายถึง ค่าเฉลี่ยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการผลิตไฟฟ้าในประเทศหรือภูมิภาคที่องค์กรตั้งอยู่

3.2.3 การปล่อยก๊าซเรือนกระจก Scope 3

เป็นการคำนวณการปล่อยจากกิจกรรมทางอ้อมในห่วงโซ่คุณค่า เช่น การขนส่งวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ การใช้สินค้าหรือบริการของลูกค้า โดยใช้ข้อมูลจากซัพพลายเออร์หรือการประเมินทางสถิติ

ตัวอย่างการคำนวณ: $\text{Emission} = \text{Activity Data} \times \text{Emission Factor for Supply Chain Activities}$

- Activity Data อาจหมายถึงระยะทางในการขนส่งหรือปริมาณการผลิตของซัพพลายเออร์
- Emission Factor for Supply Chain Activities คือ ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่สัมพันธ์กับกิจกรรมทางอ้อม

3.3 กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การจัดการและรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอยู่ภายใต้กฎหมายและข้อกำหนดระดับชาติและสากล เช่น:

- Paris Agreement ซึ่งมุ่งเน้นการลดการปล่อย GHG ทั่วโลก เพื่อรักษาอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกให้ต่ำกว่า 2°C
- EU Emission Trading System (EU ETS) ซึ่งเป็นระบบการซื้อขายเครดิตการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับอุตสาหกรรมในยุโรป
- ISO 14064 มาตรฐานการจัดการและการรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับองค์กร

3.4 การคิดในวงจรชีวิตสำหรับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในห่วงโซ่คุณค่าของผลิตภัณฑ์

การคิดในวงจรชีวิต (Life Cycle Thinking - LCT) เป็นการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการตลอดทั้งวงจร ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบ การผลิต การขนส่ง การใช้งาน ไปจนถึงการจัดการของเสียในช่วงสิ้นสุดการใช้งาน

3.4.1 หลักการของ LCT ในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน

1. การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทรัพยากรน้อยลง

- การเลือกวัสดุที่มีการปล่อยก๊าซต่ำหรือสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ช่วยลดการใช้ทรัพยากรใหม่และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต

2. การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

- การใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น ระบบพลังงานหมุนเวียนและการประหยัดพลังงานช่วยลดการปล่อยก๊าซระหว่างการผลิต

3. การบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานอย่างยั่งยืน

- การเลือกซัพพลายเออร์ที่ใช้แนวทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมาตรฐานการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ทำให้สามารถลดการปล่อยก๊าซในห่วงโซ่อุปทานทั้งหมดได้

4. การจัดการผลิตภัณฑ์ในช่วงสิ้นสุดการใช้งาน

- การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถรีไซเคิลได้และมีการจัดการของเสียอย่างยั่งยืนจะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการกำจัดผลิตภัณฑ์เมื่อสิ้นสุดการใช้งาน

การใช้ Life Cycle Assessment (LCA) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมในแต่ละขั้นตอนของวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถระบุและวิเคราะห์จุดที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง และหาวิธีในการปรับปรุงเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

การนำกรอบการวัดและการจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) มาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทยสามารถช่วยลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำกรอบต่าง ๆ เช่น GHG Protocol, ISO 14064, และ Life Cycle Assessment (LCA) มาปรับใช้ในองค์กรไทยจะช่วยสนับสนุนให้เกิดความยั่งยืนในกระบวนการผลิตและการดำเนินธุรกิจมากยิ่งขึ้น

1. การประยุกต์ใช้กรอบการวัดและจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในองค์กร

การวัดและรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG Inventory)

- การนำ GHG Protocol มาใช้เป็นมาตรฐานในการวัดและรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในองค์กรจะช่วยให้องค์กรสามารถประเมินปริมาณการปล่อยในแต่ละขั้นตอนการดำเนินงานได้ ทั้งใน Scope 1 (การปล่อยตรงจากกิจกรรมขององค์กร), Scope 2 (การปล่อยทางอ้อมจากการใช้พลังงาน), และ Scope 3 (การปล่อยทางอ้อมจากห่วงโซ่อุปทาน)
- สำหรับองค์กรขนาดใหญ่ เช่น ภาคอุตสาหกรรมการผลิต การใช้กรอบการวัด GHG จะช่วยให้องค์กรเห็นภาพรวมการปล่อยก๊าซคาร์บอนและวางแผนในการปรับปรุงกระบวนการเพื่อลดการปล่อยก๊าซได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาแผนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Carbon Reduction Strategy)

- องค์กรสามารถใช้ข้อมูลจากการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อพัฒนา แผนการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนได้โดยวางกลยุทธ์ในการลดการปล่อยในทุกขอบเขตของการดำเนินงาน เช่น การปรับปรุงประสิทธิภาพของเครื่องจักร การใช้พลังงานหมุนเวียน และการจัดการซัพพลายเชนอย่างยั่งยืน
- ในประเทศไทย องค์กรขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สามารถพัฒนากลยุทธ์ลดคาร์บอนโดยใช้ เทคโนโลยีประหยัดพลังงาน และ ระบบการจัดการของเสีย เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในระยะยาว

2. การนำกรอบกฎหมายและมาตรฐานสากลมาปรับใช้

การปฏิบัติตามมาตรฐาน ISO 14064

- การนำ ISO 14064 ซึ่งเป็นมาตรฐานการวัดและการจัดการก๊าซเรือนกระจกมาใช้ในองค์กรไทยจะช่วยให้เกิดระบบที่ชัดเจนในการจัดการและรายงานการปล่อยก๊าซ ทำให้องค์กรสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานสากลได้ และยังสามารถใช้เป็นข้อมูลในการประเมินผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างแม่นยำ

- มาตรฐานนี้จะ เป็นประโยชน์สำหรับธุรกิจที่ต้องการทำงานร่วมกับองค์กรต่างประเทศที่มีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวด หรือเข้าร่วมในโครงการซื้อขายคาร์บอนเครดิต

การสนับสนุนโดยนโยบายของรัฐบาล

- รัฐบาลไทยควรพิจารณาการพัฒนากฎระเบียบและนโยบายที่สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคอุตสาหกรรม ตัวอย่างเช่น โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจ (Thailand Voluntary Emission Reduction Program) ซึ่งสนับสนุนการลดคาร์บอนในองค์กรและส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดในธุรกิจ
- การสร้างแรงจูงใจ เช่น การลดภาษี สำหรับธุรกิจที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือการให้ เงินสนับสนุน สำหรับโครงการที่ใช้พลังงานหมุนเวียนจะช่วยผลักดันให้องค์กรต่าง ๆ ปรับใช้กรอบการจัดการก๊าซเรือนกระจกได้ง่ายขึ้น

3. การใช้เครื่องมือ Life Cycle Assessment (LCA)

- Life Cycle Assessment (LCA) หรือการประเมินวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้องค์กรสามารถวิเคราะห์การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบ การผลิต การขนส่ง การใช้งาน ไปจนถึงการจัดการของเสียหลังการใช้งาน
- การนำ LCA มาปรับใช้จะช่วยให้องค์กรสามารถระบุจุดที่มีการปล่อยก๊าซสูงในห่วงโซ่คุณค่า และวางแผนการปรับปรุงเพื่อลดการปล่อยก๊าซ เช่น การเลือกใช้วัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือการลดของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต
- สำหรับประเทศไทย LCA สามารถนำมาใช้ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม หรือการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความยั่งยืนมากขึ้นและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

4. ความท้าทายในการปรับใช้ในบริบทของประเทศไทย

การขาดทรัพยากรและความรู้ในบางภาคส่วน

- การวัดและจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจำเป็นต้องมีข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้พลังงานและการดำเนินงานในห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งบางธุรกิจในประเทศไทยโดยเฉพาะ SMEs อาจขาดความรู้และเครื่องมือในการประเมินการปล่อยก๊าซ
- นอกจากนี้ การขาดทรัพยากรทางการเงินสำหรับการลงทุนในเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับธุรกิจขนาดเล็กที่ต้องการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ความท้าทายด้านนโยบายและการบังคับใช้

- แม้ว่ารัฐบาลไทยจะมีโครงการสนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอยู่บ้าง แต่การบังคับใช้นโยบายและการให้สิ่งจูงใจยังไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร ซึ่งทำให้หลายองค์กรอาจไม่ได้รับการกระตุ้นให้ดำเนินการอย่างจริงจัง

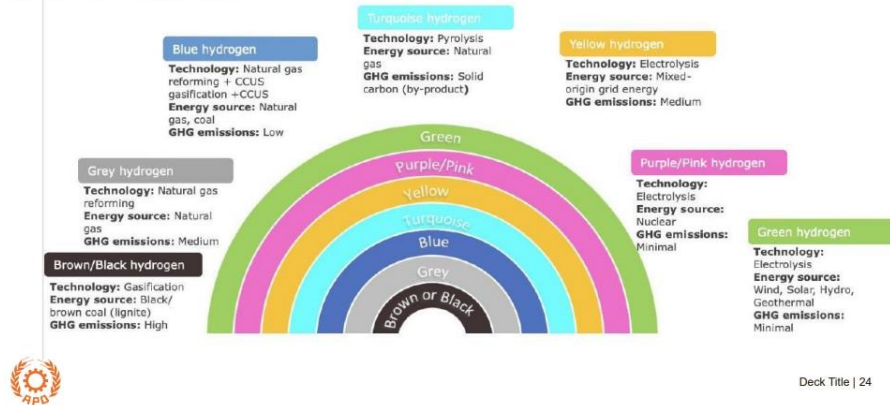
5. ข้อเสนอแนะในการปรับใช้

- การสร้างระบบข้อมูลและการจัดการที่ชัดเจน: การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์การปล่อยก๊าซในทุกภาคส่วนขององค์กรจะช่วยให้การดำเนินการเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- การฝึกอบรมและให้ความรู้: ภาครัฐสามารถร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดและจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมที่มีการปล่อยสูง
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานหมุนเวียน: การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลม จะช่วยให้องค์กรไทยสามารถลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลและลดการปล่อยก๊าซในระยะยาว
- การส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรม: การสนับสนุนโครงการวิจัยที่มุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมที่ช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจะเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน

เนื้อหาสาระ

The Hydrogen Palette

The colours of hydrogen

Deck Title | 24

ไฮโดรเจนสีเขียว (Green Hydrogen) ถือเป็นหนึ่งในพลังงานทางเลือกที่มีศักยภาพในการลดการปล่อยคาร์บอนจากกิจกรรมอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ไฮโดรเจนสีเขียวผลิตจากพลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์หรือพลังงานลม ผ่านกระบวนการอิเล็กโทรลิซิส (Electrolysis) ซึ่งใช้น้ำเป็นวัตถุดิบหลักในการแยกไฮโดรเจนและออกซิเจนออกจากกันโดยไม่มีการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ในกระบวนการผลิต ทำให้แตกต่างจากไฮโดรเจนที่ผลิตจากเชื้อเพลิงฟอสซิล (Grey Hydrogen และ Blue Hydrogen) ที่มีการปล่อยคาร์บอนมากกว่า

1. ความสำคัญของไฮโดรเจนสีเขียวในอุตสาหกรรม

การใช้ไฮโดรเจนสีเขียวในภาคอุตสาหกรรมสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมาก โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมหนัก เช่น การผลิตเหล็ก ปูนซีเมนต์ และการกลั่นน้ำมัน ซึ่งเป็นภาคส่วนที่ปล่อยคาร์บอนสูงและต้องการพลังงานมาก

- การแทนที่เชื้อเพลิงฟอสซิล: ไฮโดรเจนสามารถใช้แทนเชื้อเพลิงฟอสซิลในกระบวนการผลิต โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมที่ต้องการพลังงานความร้อนสูง ซึ่งจะช่วยลดการปล่อย CO₂ ที่เกิดจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงฟอสซิล
- การใช้ในยานยนต์พลังงานไฮโดรเจน: ไฮโดรเจนสามารถใช้ในยานยนต์พลังงานไฟฟ้าจากเซลล์เชื้อเพลิง (Fuel Cell Electric Vehicles – FCEVs) ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่มีศักยภาพในการลดการปล่อยคาร์บอนจากภาคการขนส่ง

2. ท่วงโซ่คุณค่าของไฮโดรเจนสีเขียว

การใช้ไฮโดรเจนสีเขียวมีห่วงโซ่คุณค่าที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการใช้ในอุตสาหกรรมและภาคการขนส่ง

- การผลิต: ไฮโดรเจนสีเขียวผลิตจากพลังงานหมุนเวียนผ่านกระบวนการอิเล็กโทรลิซิส ซึ่งในขั้นตอนนี้ต้องการไฟฟ้าปริมาณมาก แต่หากไฟฟ้านั้นมาจากพลังงานหมุนเวียนก็จะไม่มีการปล่อยคาร์บอนในกระบวนการผลิต
- การจัดเก็บและขนส่ง: ไฮโดรเจนต้องถูกเก็บและขนส่งอย่างปลอดภัย เนื่องจากเป็นก๊าซที่ติดไฟง่ายและมีความดันสูง การจัดเก็บในรูปแบบของเหลวหรือตัวทำละลายอาจมีความปลอดภัยมากกว่า การขนส่งผ่านท่อส่งหรือถังเก็บไฮโดรเจนก็เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาในแง่ของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน
- การใช้งานในอุตสาหกรรม: ไฮโดรเจนสามารถนำไปใช้ในกระบวนการผลิตที่ต้องการพลังงานสูง และเป็นเชื้อเพลิงสะอาดในยานยนต์หรือการผลิตไฟฟ้า

3. ผลกระทบต่อรอยเท้าคาร์บอน (Carbon Footprint)

การใช้ไฮโดรเจนสีเขียวในกระบวนการผลิตและการขนส่งสามารถลดรอยเท้าคาร์บอนได้อย่างมีนัยสำคัญ

- การผลิตที่ปลอดคาร์บอน: ไฮโดรเจนสีเขียวมีศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเนื่องจากไม่เกิดการปล่อย CO₂ ในกระบวนการผลิตหากใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างเต็มที่ ซึ่งต่างจากการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลที่มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนปริมาณมาก
- การลดการปล่อยในห่วงโซ่การผลิต: การใช้ไฮโดรเจนสีเขียวในภาคอุตสาหกรรม เช่น การผลิตเหล็กหรือปูนซีเมนต์ จะช่วยลดปริมาณการปล่อย CO₂ ที่เกิดจากกระบวนการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ใช้ในปัจจุบันได้

4. ข้อพิจารณาทางเทคนิคที่สำคัญ

แม้ไฮโดรเจนสีเขียวจะมีศักยภาพในการลดการปล่อยคาร์บอน แต่ก็ยังมีประเด็นทางเทคนิคที่ต้องพิจารณาเพื่อให้การใช้งานมีความปลอดภัยและคุ้มค่าในด้านต้นทุน:

- การผลิตที่มีประสิทธิภาพ: กระบวนการอิเล็กโทรลิซิสยังคงมีต้นทุนสูง เนื่องจากต้องใช้ไฟฟ้าปริมาณมาก การลดต้นทุนในการผลิตไฮโดรเจนจากพลังงานหมุนเวียนจึงเป็นความท้าทายสำคัญ นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแยกไฮโดรเจน
- การจัดเก็บและขนส่ง: ไฮโดรเจนมีความหนาแน่นพลังงานต่ำต่อหน่วยปริมาตร ทำให้ต้องใช้การบีบอัดหรือลดอุณหภูมิในการจัดเก็บ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้อาจเพิ่มต้นทุนและมีข้อพิจารณาด้านความปลอดภัย
- โครงสร้างพื้นฐาน: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการผลิต จัดเก็บ และขนส่งไฮโดรเจนยังมีต้นทุนสูง ซึ่งต้องมีการลงทุนระยะยาวในโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถรองรับการใช้งานไฮโดรเจนได้อย่างปลอดภัย
- ความปลอดภัย: ไฮโดรเจนเป็นก๊าซที่ติดไฟง่ายและอาจเกิดการระเบิดได้ การพัฒนาเทคโนโลยีในการจัดการและขนส่งไฮโดรเจนจึงต้องมีมาตรฐานความปลอดภัยสูง

5. ความคุ้มค่าในด้านต้นทุน

- ลดต้นทุนการผลิต: การลดต้นทุนของพลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลม เป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้การผลิตไฮโดรเจนสีเขียวมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตไฮโดรเจนจากแหล่งพลังงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นก็จะช่วยลดต้นทุนในระยะยาว
- การเพิ่มขนาดการผลิต: การผลิตไฮโดรเจนในระดับอุตสาหกรรมที่ใหญ่ขึ้นจะช่วยลดต้นทุนต่อหน่วยและทำให้การใช้ไฮโดรเจนสีเขียวมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้การมีเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอในการขนส่งและจัดเก็บไฮโดรเจนก็จะช่วยลดต้นทุนเพิ่มเติม

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

ไฮโดรเจนสีเขียว มีศักยภาพอย่างมากในการเป็นพลังงานทดแทนสำหรับอนาคตในบริบทของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคอุตสาหกรรมและการขนส่ง ซึ่งเป็นภาคส่วนที่มีการใช้พลังงานและปล่อยคาร์บอนในปริมาณมาก อย่างไรก็ตาม การนำไฮโดรเจนสีเขียวมาปรับใช้ในประเทศไทยนั้นยังมีทั้งโอกาสและความท้าทาย ดังนี้

1. โอกาสในการนำไฮโดรเจนสีเขียวมาปรับใช้ในประเทศไทย

- ทรัพยากรพลังงานหมุนเวียนที่มีอยู่: ประเทศไทยมีทรัพยากรพลังงานหมุนเวียนมาก เช่น พลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการผลิตไฮโดรเจนสีเขียว การใช้ทรัพยากรเหล่านี้จะช่วยลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลและเพิ่มความมั่นคงทางพลังงาน
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับไฮโดรเจนในอนาคตเป็นเรื่องที่สามารถริเริ่มวางแผนได้ตั้งแต่วันนี้ การลงทุนในระบบจัดเก็บและขนส่งไฮโดรเจน เช่น เครือข่ายท่อส่งไฮโดรเจน หรือ สถานีชาร์จายานยนต์พลังงานไฮโดรเจน จะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการรองรับการเติบโตของพลังงานไฮโดรเจนในอนาคต

- สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่: ไฮโดรเจนสีเขียวเป็นโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ เช่น อุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์การผลิตไฮโดรเจน การพัฒนาเซลล์เชื้อเพลิง หรือการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่ยั่งยืน ซึ่งจะสร้างงานใหม่และเสริมสร้างศักยภาพของเศรษฐกิจสีเขียว

2. ความท้าทายในการนำไฮโดรเจนสีเขียวมาปรับใช้ในประเทศไทย

- ต้นทุนการผลิตสูง: ปัจจุบันต้นทุนการผลิตไฮโดรเจนสีเขียวยังสูงอยู่ โดยเฉพาะจากการต้องใช้พลังงานหมุนเวียนในการผลิต การลดต้นทุนการผลิตจะเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้ไฮโดรเจนสีเขียวสามารถแข่งขันกับพลังงานรูปแบบอื่นได้อย่างยั่งยืน
- ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน: ไฮโดรเจนเป็นก๊าซที่ต้องมีระบบจัดเก็บและขนส่งที่มีความปลอดภัย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ยังต้องใช้เวลาและงบประมาณมาก รวมถึงการลงทุนในท่อส่งไฮโดรเจนหรือสถานีชาร์จพลังงานไฮโดรเจนสำหรับยานยนต์
- การพัฒนากฎหมายและนโยบายสนับสนุน: การนำไฮโดรเจนสีเขียวมาปรับใช้จำเป็นต้องมีกฎหมายและนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริม รวมถึงการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่น การลดหย่อนภาษีสำหรับการลงทุนในเทคโนโลยีพลังงานไฮโดรเจน หรือการกำหนดเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ชัดเจน

3. แนวทางการนำไปปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

- การลงทุนในเทคโนโลยีพลังงานหมุนเวียน: องค์กรและประเทศไทยสามารถส่งเสริมการลงทุนในพลังงานหมุนเวียนเพื่อรองรับการผลิตไฮโดรเจนสีเขียว เช่น พลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการผลิตไฮโดรเจนที่ปราศจากคาร์บอน
- การวิจัยและพัฒนา: ควรสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การจัดเก็บ และการใช้ไฮโดรเจนสีเขียว เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและลดต้นทุน รวมถึงสร้างความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีไฮโดรเจน
- การวางนโยบายการใช้พลังงานไฮโดรเจนในภาคอุตสาหกรรม: ภาครัฐและเอกชนสามารถร่วมมือกันในการวางแผนใช้ไฮโดรเจนสีเขียวในภาคอุตสาหกรรมที่มีการปล่อยคาร์บอนสูง เช่น การผลิตเหล็ก หรือการกลั่นน้ำมัน เพื่อสนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างเป็นรูปธรรม
- การให้ความรู้และฝึกอบรม: การให้ความรู้เกี่ยวกับไฮโดรเจนสีเขียวและประโยชน์ของการใช้พลังงานสะอาดแก่ภาคธุรกิจและสาธารณะจะช่วยกระตุ้นการยอมรับและการนำเทคโนโลยีนี้ไปใช้อย่างกว้างขวาง

Session 5: Leveraging Sustainability Standards to Improve ESG Parameters: Cases from the ROC

โดย Dr. Chun-Hsu Lin / Director and Research Fellow Center for Green Economy Chung-Hua Institution for Economic Research ROC

เนื้อหาสาระ

SMEs (วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม) สามารถใช้หลักการ ESG (Environmental, Social, Governance) ในการบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) โดยมีแนวทางที่เน้นการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ที่ต้องการการปรับปรุง โดยการอ้างอิงถึงมาตรฐาน ISO และองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้อง

1. หลักการ ESG ในการบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอน

- Environmental (สิ่งแวดล้อม): SMEs ควรพิจารณาการใช้ทรัพยากรที่ยั่งยืน โดยเน้นการลดการใช้พลังงาน และการนำเทคโนโลยีสะอาดมาใช้ เช่น พลังงานทดแทน (พลังงานแสงอาทิตย์ ลม หรือไฮโดรเจน) การลดขยะ และการจัดการน้ำเสียที่ดี
- Social (สังคม): ควรสร้างความตระหนักในหมู่พนักงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับความสำคัญของการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการทำงานร่วมกันเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- Governance (การกำกับดูแล): องค์กรควรมีการกำกับดูแลด้านความยั่งยืนที่ชัดเจน โดยการตั้งเป้าหมายในการลดคาร์บอนอย่างเป็นรูปธรรม มีการติดตาม และรายงานความคืบหน้าต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

- การปรับปรุงกระบวนการผลิต: SMEs ควรทำการประเมินพลังงานที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนการผลิตและหาโอกาสในการเพิ่มประสิทธิภาพ เช่น การปรับปรุงเครื่องจักรให้ใช้พลังงานน้อยลง หรือการใช้ระบบอัตโนมัติในการควบคุมพลังงาน
- การใช้พลังงานทดแทน: SMEs สามารถติดตั้งแหล่งพลังงานทดแทน เช่น แผงโซลาร์ เพื่อเสริมสร้างความเป็นกลางทางคาร์บอน และลดการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิล
- การจัดการพลังงานในอาคาร: การใช้เทคโนโลยีประหยัดพลังงาน เช่น หลอดไฟ LED ระบบทำความร้อนและระบายอากาศที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยลดการใช้พลังงานในส่วนของการบริหารจัดการสำนักงาน

3. การวางแผนการลดก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas Reduction Planning)

- การประเมินการปล่อยคาร์บอน: SMEs สามารถใช้กรอบการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตาม Scope ต่างๆ
- การตั้งเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก: การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น การลดคาร์บอน 30% ภายใน 5 ปี จะช่วยให้องค์กรมีทิศทางที่ชัดเจนในการดำเนินงาน

4. การระบุพื้นที่ที่ต้องให้ความสำคัญ

- การวิเคราะห์วงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Assessment - LCA): SMEs สามารถประเมินรอยเท้าคาร์บอนของผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ขั้นตอนการจัดหาวัตถุดิบจนถึงการกำจัด ซึ่งจะช่วยให้องค์กรระบุจุดที่มีการปล่อยคาร์บอนสูง และหาวิธีการลดการปล่อยในจุดนั้น
- การจัดการซัพพลายเชน: การทำงานร่วมกับซัพพลายเออร์เพื่อให้มีการลดการปล่อยคาร์บอนในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) เช่น การเลือกวัตถุดิบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือการลดการใช้พลังงานในกระบวนการจัดส่ง

ISO 1406X Standards – Related to Greenhouse Gas

ISO 14064-1	Specification with guidance at the organization level for quantification and reporting of greenhouse gas emissions and removals	Edition 2, Dec. 2018
ISO 14064-2	Specification with guidance at the project level for quantification, monitoring and reporting of greenhouse gas emission reductions or removal enhancements	Edition 2, Apr. 2019
ISO 14064-3	Specification with guidance for the verification and validation of greenhouse gas statements	Edition 2, Apr. 2019
ISO 14067	Greenhouse gases — Carbon footprint of products — Requirements and guidelines for quantification	Edition 1, Aug. 2018
ISO 14068-1	Climate change management — Transition to net zero — Part 1: Carbon neutrality	Edition 1, Nov. 2023

Source: ISO

5. มาตรฐาน ISO ที่เกี่ยวข้อง

- ISO 14001 (ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม): เป็นมาตรฐานสำหรับการบริหารจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่ง SMEs สามารถใช้เป็นกรอบในการควบคุมและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- ISO 50001 (ระบบการจัดการพลังงาน): เป็นมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้องค์กรสามารถวัดผลและปรับปรุงการใช้พลังงานเพื่อให้เกิดความประหยัด
- ISO 14064 (การวัดและการรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก): ช่วยองค์กรในการวัดและรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการตั้งเป้าหมายและวางแผนการลดคาร์บอน

6. องค์ประกอบสำคัญในการดำเนินการ

- การมีส่วนร่วมของพนักงาน: การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการลดคาร์บอนเป็นสิ่งสำคัญ การฝึกอบรมพนักงานให้มีความรู้เรื่องการจัดการพลังงานและการลดก๊าซเรือนกระจกจะช่วยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการบรรลุเป้าหมาย
- การติดตามและประเมินผล: การติดตามการใช้พลังงานและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นระยะๆ จะช่วยให้ SMEs สามารถประเมินประสิทธิภาพและปรับปรุงกระบวนการได้อย่างต่อเนื่อง

7. วิธีการดำเนินการ

- การพัฒนากลยุทธ์การลดคาร์บอน: SMEs ควรพัฒนากลยุทธ์ที่ครอบคลุมการลดคาร์บอนในระยะยาว โดยใช้ข้อมูลจากการวัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อกำหนดเป้าหมายและแผนการดำเนินงาน
- การสร้างความร่วมมือกับซัพพลายเออร์และลูกค้า: การทำงานร่วมกับคู่ค้าทางธุรกิจในการลดการปล่อยคาร์บอนจะช่วยขยายผลลัพธ์เชิงบวกออกไปยังห่วงโซ่อุปทานและลูกค้า

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

การนำหลักการ ESG (Environmental, Social, Governance) มาปรับใช้ใน SMEs ของประเทศไทยเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก การปรับใช้ ESG ใน SMEs มีทั้งโอกาสและความท้าทาย ซึ่งต้องการแผนการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดผลสำเร็จในระยะยาว

1. ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ใน SMEs ของประเทศไทย

- Environmental (สิ่งแวดล้อม)
  - การจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ: SMEs สามารถนำมาตราการประหยัดพลังงานมาใช้ เช่น การเปลี่ยนมาใช้พลังงานหมุนเวียน การปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ประหยัดพลังงาน และการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร
  - การลดของเสียและการจัดการวัสดุ: SMEs ควรปรับปรุงกระบวนการจัดการของเสีย เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การรีไซเคิล การใช้วัสดุที่ยั่งยืน หรือการเลือกวัตถุดิบที่ปล่อยคาร์บอนต่ำ
  - การวางแผนลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก: การทำงานกับซัพพลายเออร์ที่ใช้พลังงานสะอาดหรือปล่อยคาร์บอนต่ำ และการปรับปรุงกระบวนการโลจิสติกส์ เพื่อลดคาร์บอนฟุตพริ้นต์ในห่วงโซ่อุปทาน
- Social (สังคม)
  - การพัฒนาชุมชนและสังคม: SMEs สามารถเน้นการพัฒนาความเป็นอยู่ของพนักงานและชุมชนรอบข้าง การสร้างงานในท้องถิ่น การสนับสนุนการศึกษาและโครงการเพื่อสังคม หรือการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน
  - ความปลอดภัยและสุขภาพในที่ทำงาน: การจัดสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีให้กับพนักงานเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อสร้างความมั่นคงในการทำงานและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

- Governance (การกำกับดูแล)
  - การจัดการความเสี่ยงด้าน ESG: SMEs ควรมีโครงสร้างการกำกับดูแลที่ชัดเจน รวมถึงการกำหนดกรอบการดำเนินงานที่คำนึงถึงความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เช่น การกำหนดเป้าหมายการลดคาร์บอน และมีแผนดำเนินการชัดเจน
  - การรายงาน ESG: การจัดทำรายงานด้านความยั่งยืนตามมาตรฐานสากลจะช่วยให้ SMEs สร้างความน่าเชื่อถือในสายตาของนักลงทุน คู่ค้า และลูกค้า ซึ่งสามารถเป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขันในระดับสากล

2. ความท้าทายในการปรับใช้ ESG ใน SMEs

- ข้อจำกัดด้านทรัพยากรและงบประมาณ: การปรับใช้ ESG ต้องการทรัพยากรและการลงทุนที่สูง เช่น การติดตั้งเทคโนโลยีใหม่หรือการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม SMEs ขนาดเล็กอาจประสบปัญหาด้านงบประมาณในการลงทุนในโครงการเหล่านี้
- ขาดความรู้และความเชี่ยวชาญด้าน ESG: หลายๆ SMEs ยังขาดความรู้และความเข้าใจในหลักการ ESG และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้เกิดความยากในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ
- การกำหนดมาตรฐานและการกำกับดูแลที่ชัดเจน: การขาดมาตรฐานภายในประเทศหรือการขาดแนวทางที่ชัดเจนจากภาครัฐในเรื่อง ESG ทำให้ SMEs อาจเผชิญกับความยากลำบากในการปฏิบัติตามหรือวางแผนงานที่เหมาะสม

3. แผนการพัฒนาในอนาคต

- การสร้างกรอบนโยบายจากภาครัฐ: ภาครัฐควรมีการสนับสนุนและกำหนดกรอบนโยบายที่ส่งเสริมให้ SMEs สามารถปรับใช้ ESG ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การสนับสนุนทางการเงินสำหรับโครงการที่ลดคาร์บอน หรือการลดหย่อนภาษีสำหรับบริษัทที่ปฏิบัติตามมาตรฐาน ESG
- การส่งเสริมความรู้และการฝึกอบรม: ภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องควรจัดโครงการฝึกอบรมเพื่อให้ SMEs เข้าใจและมีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานด้าน ESG รวมถึงการใช้มาตรฐานสากลเช่น ISO 14001 และ ISO 50001
- การส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม: ควรมีการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงานในอุตสาหกรรมของ SMEs
- การสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน: การสร้างพันธมิตรระหว่างหน่วยงานรัฐบาล บริษัทเอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนานวัตกรรมและโครงการลดคาร์บอนใน SMEs จะช่วยให้เกิดความสำเร็จได้รวดเร็วขึ้น

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ในประเทศไทย

- การพัฒนาแผนงานการลดการปล่อยคาร์บอนในระดับ SME: SMEs ควรเริ่มจากการประเมินการใช้พลังงาน และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตนเอง จากนั้นจึงตั้งเป้าหมายในการลดการปล่อยในระยะสั้นและระยะยาว เช่น การลดคาร์บอนฟุตพริ้นต์ 10% ภายใน 3 ปี
- การสนับสนุนด้านการเงินและทรัพยากร: SMEs ที่ต้องการปรับใช้ ESG ควรได้รับการสนับสนุนทางการเงิน เช่น กองทุนพัฒนาสิ่งแวดล้อมหรือเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำสำหรับโครงการที่ลดการปล่อยคาร์บอน
- การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีสะอาด: การส่งเสริมการเข้าถึงเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้พลังงานหมุนเวียน ระบบจัดการพลังงานอัจฉริยะ หรือเทคโนโลยีการรีไซเคิล จะช่วยให้ SMEs ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน

Session 6: ESG Reporting and Mitigating Risks

โดย Dr. Chun-Hsu Lin / Director and Research Fellow Center for Green Economy

Chung-Hua Institution for Economic Research ROC

เนื้อหาสาระ

ESG Reporting and Mitigating Risks หมายถึงการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพขององค์กรในด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental), สังคม (Social) และการกำกับดูแลกิจการ (Governance) หรือที่เรียกรวมกันว่า ESG รวมถึงการจัดการและลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยเหล่านี้ การรายงานนี้ช่วยให้องค์กรสื่อสารถึงความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน รวมถึงแสดงให้เห็นถึงการลดผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัย ESG

1. ESG Reporting คืออะไร

ESG Reporting เป็นการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบด้าน ESG ขององค์กร การรายงานนี้จะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholders) เช่น นักลงทุน ลูกค้า และหน่วยงานภาครัฐ ได้รับทราบถึงวิธีการที่องค์กรจัดการความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล การรายงานนี้ยังช่วยให้เห็นถึงความโปร่งใสและความรับผิดชอบขององค์กรในด้านเหล่านี้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจของนักลงทุนและพันธมิตรทางธุรกิจ

การรายงาน ESG มักประกอบด้วยเนื้อหาตามมาตรฐานที่กำหนด เช่น

- กรอบการรายงานตามมาตรฐาน GRI (Global Reporting Initiative): เน้นความโปร่งใสในผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม สังคม และการดำเนินงาน
- มาตรฐาน SASB (Sustainability Accounting Standards Board): เน้นข้อมูล ESG ที่เกี่ยวข้องกับผลประกอบการทางการเงิน
- TCFD (Task Force on Climate-Related Financial Disclosures): เน้นข้อมูลด้านสภาพภูมิอากาศและความเสี่ยงต่อสภาพอากาศที่อาจส่งผลกระทบต่อสถานะการเงินขององค์กร

2. Mitigating Risks ใน ESG

Mitigating Risks คือการจัดการและลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ ESG โดยองค์กรจะวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยเหล่านี้ และพัฒนากลยุทธ์เพื่อลดผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น การจัดการความเสี่ยงเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเพิกเฉยต่อความเสี่ยงทาง ESG อาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจ เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม การประท้วงทางสังคม หรือความผิดพลาดในการกำกับดูแลที่ทำให้ธุรกิจเสียชื่อเสียงหรือต้องรับภาระทางกฎหมาย

ตัวอย่างความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ ESG

- ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม: การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภัยธรรมชาติ เช่น การเปลี่ยนแปลงนโยบายพลังงานของรัฐบาล การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ
- ความเสี่ยงด้านสังคม: การขาดความเท่าเทียมในที่ทำงาน สิทธิมนุษยชนของพนักงาน หรือปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน
- ความเสี่ยงด้านการกำกับดูแล: การจัดการที่ไม่โปร่งใส ความไม่สอดคล้องกับกฎระเบียบ และการทุจริต

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

การรายงาน ESG และการจัดการความเสี่ยง (ESG Reporting and Mitigating Risks) เป็นเครื่องมือสำคัญในการทำธุรกิจอย่างยั่งยืน โดยการรายงานช่วยสร้างความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือ ขณะที่การลดความเสี่ยงช่วยป้องกันผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งสองส่วนนี้จะช่วยให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล

ตัวอย่างของ ESG Reporting and Mitigating Risks

ตัวอย่างที่ 1: บริษัทพลังงาน

- ESG Reporting: บริษัทพลังงานที่ดำเนินการด้านการผลิตไฟฟ้า อาจรายงานว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปใช้พลังงานหมุนเวียน แทนการใช้พลังงานฟอสซิล เช่น การลงทุนในพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลม เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
- Mitigating Risks: บริษัทได้จัดทำแผนการรับมือกับกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดมากขึ้น เช่น การเตรียมพร้อมเพื่อปรับตัวเมื่อรัฐบาลออกกฎหมายจำกัดการปล่อยก๊าซคาร์บอน

ตัวอย่างที่ 2: บริษัทแฟชั่น

- ESG Reporting: บริษัทแฟชั่นอาจรายงานถึงการใช้วัสดุรีไซเคิลในการผลิตเสื้อผ้า การปฏิบัติตามมาตรฐานสิทธิมนุษยชนในซัพพลายเชน และการจัดการขยะในกระบวนการผลิต เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- Mitigating Risks: บริษัทอาจจัดทำแผนการเพื่อลดการพึ่งพาวัสดุที่มาจากทรัพยากรธรรมชาติที่หมดไป เช่น การเปลี่ยนไปใช้วัสดุยั่งยืน หรือการลดการใช้น้ำในกระบวนการผลิต

ประโยชน์ของ ESG Reporting and Mitigating Risks

- สร้างความโปร่งใสและความไว้วางใจ: การรายงาน ESG ทำให้องค์กรแสดงความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มความไว้วางใจจากนักลงทุน ลูกค้า และพนักงาน
- ลดความเสี่ยงในระยะยาว: การจัดการและลดความเสี่ยง ESG ช่วยให้ธุรกิจสามารถป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกได้ เช่น การเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบ หรือการเปลี่ยนแปลงในความต้องการของผู้บริโภค
- ปรับตัวเข้ากับแนวโน้มโลก: ในอนาคต การดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนจะเป็นปัจจัยสำคัญในการแข่งขัน การนำ ESG มาใช้ช่วยให้องค์กรสามารถปรับตัวให้เข้ากับแนวโน้มและความคาดหวังของตลาดโลก

Session 7: Evaluating Greening of Businesses

โดย Dr. Jong-Dall Kim / Honorary Professor School of Economics and Trade,
Kyungpook National University, ROK

เนื้อหาสาระ

Evaluating Greening of Businesses หมายถึงกระบวนการประเมินธุรกิจเพื่อดูว่าธุรกิจนั้นมีความก้าวหน้าและปรับตัวเข้าสู่แนวทาง "ธุรกิจสีเขียว" หรือ "Greening Business" ได้มากน้อยเพียงใด โดยมุ่งเน้นไปที่การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต และสร้างผลกระทบต่อสังคม การประเมินนี้ต้องอิงตามเกณฑ์ มิติ และตัวชี้วัดที่ครอบคลุมทั้งด้านสิ่งแวดล้อม การผลิต และสังคม

1. เกณฑ์การประเมิน (Evaluation Criteria)

เกณฑ์การประเมินเพื่อให้ธุรกิจเปลี่ยนแปลงไปสู่ธุรกิจสีเขียวได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจพิจารณาจาก 3 เกณฑ์หลัก คือ สิ่งแวดล้อม ประสิทธิภาพการผลิต และ ความยั่งยืนทางสังคม

- สิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability): การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การใช้พลังงานหมุนเวียน การจัดการขยะ การอนุรักษ์น้ำ และการลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
- ประสิทธิภาพการผลิต (Productivity and Efficiency): การปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ใช้ทรัพยากรน้อยลง การลดของเสีย การนำทรัพยากรที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน

- สังคม (Social Responsibility): การปรับปรุงคุณภาพชีวิตของพนักงาน การสร้างความปลอดภัยในที่ทำงาน การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในห่วงโซ่อุปทาน และการมีส่วนร่วมกับชุมชน

2. มิติที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน (Evaluation Dimensions)

2.1 สิ่งแวดล้อม (Environmental Dimension)

- การใช้พลังงาน (Energy Usage): ประเมินการใช้พลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ลม หรือชีวมวล แทนการใช้พลังงานฟอสซิล
- การปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas Emissions): ประเมินการลดการปล่อยก๊าซ CO₂ และก๊าซเรือนกระจกอื่นๆ ในกระบวนการผลิตและการดำเนินงาน
- การจัดการของเสีย (Waste Management): ตรวจสอบนโยบายและการดำเนินงานในการลดของเสีย การนำกลับมาใช้ใหม่ และการรีไซเคิล

2.2 ประสิทธิภาพและผลิตภาพ (Productivity and Efficiency Dimension)

- การจัดการทรัพยากร (Resource Management): ตรวจสอบการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การลดการใช้น้ำ วัสดุ และพลังงานในการผลิต
- การออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design): ประเมินการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การออกแบบเพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถรีไซเคิลได้ หรือใช้วัสดุที่ยั่งยืน
- การจัดหาวัตถุดิบ (Sustainable Sourcing): ตรวจสอบห่วงโซ่อุปทานว่ามีการเลือกใช้วัตถุดิบและบริการจากแหล่งที่ยั่งยืนหรือไม่

2.3 สังคมและความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Dimension)

- การพัฒนาคุณภาพชีวิตของพนักงาน (Employee Well-being): ประเมินการให้ค่าตอบแทนที่เป็นธรรม การให้สวัสดิการที่เหมาะสม การฝึกอบรมพัฒนาทักษะ และความปลอดภัยในที่ทำงาน
- การส่งเสริมชุมชน (Community Engagement): ตรวจสอบการมีส่วนร่วมและผลกระทบเชิงบวกต่อชุมชน เช่น การสนับสนุนกิจกรรมในท้องถิ่น การร่วมมือกับองค์กรการกุศล และการสร้างงานในชุมชน
- สิทธิมนุษยชน (Human Rights): ประเมินการเคารพสิทธิมนุษยชนในห่วงโซ่อุปทาน และการจัดหาวัตถุดิบที่ไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน

3. ตัวชี้วัด (Key Performance Indicators - KPIs) ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัดในการประเมินธุรกิจสีเขียวจะถูกใช้เพื่อวัดผลลัพธ์และความสำเร็จของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละมิติ โดยสามารถพิจารณาตัวชี้วัดดังต่อไปนี้

3.1 ด้านสิ่งแวดล้อม

- ปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG Reduction): วัดจากปริมาณการลดก๊าซ CO₂ หรือก๊าซเรือนกระจกอื่น ๆ ที่ปล่อยออกมาสู่สิ่งแวดล้อม
- ปริมาณพลังงานหมุนเวียนที่ใช้ (Renewable Energy Use): วัดจากสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนในกระบวนการผลิตหรือการดำเนินงาน
- ปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ (Waste Recycling Rate): วัดจากสัดส่วนของขยะที่ถูกรีไซเคิลหรือกลับมาใช้ใหม่ แทนการทิ้งเป็นขยะฝังกลบ

3.2 ด้านประสิทธิภาพการผลิต

- การลดการใช้ทรัพยากร (Resource Efficiency Improvement): วัดจากการลดการใช้ทรัพยากร เช่น น้ำ วัสดุ และพลังงาน ในการผลิตต่อหน่วยผลิตภัณฑ์

- ต้นทุนต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ (Cost per Unit of Production): วัดจากการปรับปรุงประสิทธิภาพในการลดต้นทุนการผลิตโดยไม่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม
- จำนวนผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-friendly Product Count): วัดจากจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการออกแบบหรือผลิตให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยลง

3.3 ด้านสังคม

- สัดส่วนพนักงานที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาทักษะ (Employee Development Participation Rate): วัดจากสัดส่วนพนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะ
- ระดับความพึงพอใจของพนักงาน (Employee Satisfaction Level): วัดจากผลการสำรวจความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการทำงานและสภาพแวดล้อมการทำงาน
- การสนับสนุนชุมชน (Community Support): วัดจากจำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนชุมชนท้องถิ่น

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

การประเมินความยั่งยืนในการทำธุรกิจสีเขียวในประเทศไทย สามารถนำมาปรับใช้ได้โดยเน้น

- การส่งเสริมพลังงานหมุนเวียน: เน้นการใช้พลังงานแสงอาทิตย์และชีวมวลในการผลิต
- การสนับสนุน SMEs: ช่วยให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลางสามารถปรับตัวโดยใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

Session 8: Group Work on Hydrogen Readiness

โดย Dr. Lorenzo Di Fresco / Renewable Energy Expert Bluenergy Revolution srl Italy

เนื้อหาสาระ

Hydrogen Readiness Framework เป็นแนวคิดและชุดหลักการที่ช่วยให้องค์กรสามารถประเมินและเตรียมความพร้อมในการนำเทคโนโลยีไฮโดรเจนมาใช้ในระบบธุรกิจของตน การประเมินนี้มุ่งเน้นที่การวิเคราะห์ความสามารถและศักยภาพขององค์กรในการปรับตัวสู่การใช้ไฮโดรเจนเป็นพลังงานทางเลือกแทนเชื้อเพลิงฟอสซิล โดยการนำแนวคิดนี้มาใช้จะต้องพิจารณาทั้งในด้านเทคนิค การดำเนินงาน การลงทุน และความพร้อมของบุคลากร

หลักการสำคัญของ Hydrogen Readiness Framework

1. การประเมินศักยภาพทางเทคนิค (Technical Readiness)
  - องค์กรต้องพิจารณาว่าเทคโนโลยีไฮโดรเจน เช่น การผลิต การจัดเก็บ และการขนส่งสามารถเข้ากับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ได้หรือไม่ รวมถึงพิจารณาประเด็นต่างๆ เช่น:
    - การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐานที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลไปสู่การใช้ไฮโดรเจน
    - ความเข้ากันได้ของระบบพลังงานในองค์กร เช่น ระบบก๊าซไฮโดรเจน หรือการใช้ไฮโดรเจนเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิต
    - ความปลอดภัยในการใช้ไฮโดรเจน ซึ่งเป็นก๊าซที่ติดไฟง่ายและต้องการมาตรฐานความปลอดภัยสูง
2. การวิเคราะห์ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure Readiness)
  - องค์กรต้องประเมินว่ามีโครงสร้างพื้นฐานรองรับไฮโดรเจนเพียงพอหรือไม่ เช่น การติดตั้งถังจัดเก็บไฮโดรเจนหรือระบบขนส่งที่ปลอดภัย รวมถึงการจัดตั้งระบบการผลิตพลังงานไฮโดรเจนอย่างยั่งยืน เช่น
    - โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการจัดเก็บและแจกจ่ายไฮโดรเจน
    - การเชื่อมโยงระหว่างแหล่งผลิตไฮโดรเจนและระบบพลังงานภายในองค์กร

- ระบบการขนส่งไฮโดรเจนในห่วงโซ่อุปทาน
3. การพิจารณาด้านการเงินและการลงทุน (Financial and Investment Readiness)
    - การลงทุนในเทคโนโลยีไฮโดรเจนจำเป็นต้องใช้ทุนสูงในขั้นต้น ดังนั้นองค์กรต้องพิจารณาความพร้อมด้านการเงินในการลงทุน:
      - ต้นทุนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐาน การซื้อเทคโนโลยี และการพัฒนากระบวนการผลิตใหม่
      - การพิจารณาผลตอบแทนจากการลงทุน (ROI) และผลกระทบด้านต้นทุนพลังงานในระยะยาว
      - โอกาสในการเข้าถึงเงินทุนสนับสนุน เช่น เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือกองทุนที่มุ่งเน้นด้านพลังงานสะอาด
  4. การประเมินด้านกฎระเบียบและนโยบาย (Regulatory and Policy Readiness)
    - องค์กรต้องพิจารณานโยบายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการใช้ไฮโดรเจน:
      - การปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ไฮโดรเจน
      - การสนับสนุนจากภาครัฐในด้านการเงิน กฎหมาย และนโยบายต่างๆ ที่ส่งเสริมการใช้ไฮโดรเจนในอุตสาหกรรม
      - การทำงานร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นในการขออนุญาตสำหรับการติดตั้งและใช้งานระบบไฮโดรเจน
  5. การวางแผนการเปลี่ยนแปลง (Operational Readiness)
    - การเปลี่ยนผ่านสู่การใช้ไฮโดรเจนจำเป็นต้องมีการปรับปรุงการดำเนินงานและการบริหารจัดการ
      - การฝึกอบรมพนักงานให้มีทักษะในการจัดการและบำรุงรักษาเทคโนโลยีไฮโดรเจน
      - การออกแบบระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการใช้ไฮโดรเจนในกระบวนการผลิต
      - การตรวจสอบและการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการพัฒนาทางเทคโนโลยี
  6. การสร้างความยั่งยืนและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Sustainability and Environmental Impact)
    - การใช้ไฮโดรเจนเป็นพลังงานสะอาดต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
      - การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกระบวนการผลิตและการขนส่ง
      - การสร้างความยั่งยืนในห่วงโซ่อุปทานของการผลิตไฮโดรเจน รวมถึงการใช้แหล่งพลังงานหมุนเวียนในการผลิตไฮโดรเจน
      - การพัฒนากลยุทธ์เพื่อลดรอยเท้าคาร์บอน (carbon footprint) จากการใช้ไฮโดรเจน

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

ตัวอย่างการประยุกต์ใช้ Hydrogen Readiness Framework

- บริษัทพลังงาน: อาจประเมินความสามารถในการเปลี่ยนผ่านจากการใช้พลังงานฟอสซิลไปสู่การใช้ไฮโดรเจนเป็นพลังงานหลัก โดยตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โรงงานไฟฟ้าพลังงานไฮโดรเจน หรือระบบการจัดเก็บพลังงานใหม่
- อุตสาหกรรมหนัก: เช่น อุตสาหกรรมการผลิตเหล็กและปูนซีเมนต์ ซึ่งต้องการพลังงานปริมาณมาก อาจใช้ไฮโดรเจนเพื่อทดแทนถ่านหินหรือก๊าซธรรมชาติ
- SMEs: องค์กรขนาดกลางและเล็กอาจเตรียมตัวด้วยการเข้าร่วมโครงการทดสอบหรือสนับสนุนจากรัฐบาลในการใช้ไฮโดรเจนในขั้นตอนเล็กๆ ก่อนจะขยายไปสู่การใช้ในระดับที่กว้างขึ้น

ความท้าทายและโอกาสสำหรับประเทศไทย

- ความท้าทาย: การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสำหรับไฮโดรเจนในประเทศไทยยังคงค่อนข้างใหม่ ต้องลงทุนในเทคโนโลยีและการพัฒนากำลังคน

- โอกาส: ไฮโดรเจนสีเขียวมีศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานมาก และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในอนาคต

Session 9: Site Visit 1: Victor Taichung Machinery / China Productivity Centre

เนื้อหาสาระ

บริษัท Victor Taichung Machinery ได้ดำเนินกลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียวและความยั่งยืนเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงานในกระบวนการผลิต โดยบริษัทเน้นไปที่การใช้ พลังงานสีเขียว เช่น ติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ และใช้พลังงานลม รวมถึงระบบรีไซเคิลน้ำในโรงงาน อีกทั้ง มีการใช้วัสดุก่อสร้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการพลังงานอัจฉริยะ (Energy Monitoring System) เพื่อตรวจสอบการใช้ไฟฟ้าและพลังงานต่าง ๆ ภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ Victor Taichung ยังได้รับการรับรองมาตรฐานสากลด้านการจัดการพลังงานและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น ISO-50001 (การจัดการพลังงาน) และ ISO-14064 (การตรวจสอบและรายงานก๊าซเรือนกระจก) เพื่อสร้างความมั่นใจว่ากระบวนการผลิตมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งบริษัทได้ตรวจสอบและลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน (Carbon Footprint) ของสินค้า โดยได้รับฉลากอาคารเขียว (Green Building) สำหรับความพยายามในการปรับปรุงการจัดการน้ำ การใช้ไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับภูมิทัศน์ให้มีความยั่งยืนมากขึ้นกลยุทธ์เหล่านี้ยังสอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยี Industry 4.0 เพื่อสร้างโรงงานอัจฉริยะ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาโซลูชันดิจิทัลที่ช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นและประสิทธิภาพในการผลิต

บริษัท Victor Taichung Machinery มุ่งมั่นพัฒนาธุรกิจเพื่อความยั่งยืนผ่านหลายแนวทางที่สำคัญ ซึ่งครอบคลุมด้านการผลิต การจัดการพลังงาน และการสร้างผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1. การใช้พลังงานสีเขียวและการจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

บริษัทได้ติดตั้งระบบ Energy Monitoring System เพื่อเฝ้าระวังและจัดการการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการนำพลังงานสะอาดมาใช้ในกระบวนการผลิต เช่น การติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์และพลังงานลม เพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและใช้พลังงานทดแทนในการดำเนินงาน

2. การผลิตคาร์บอนต่ำและการรับรองมาตรฐานสากล
Victor Taichung มุ่งมั่นในกระบวนการผลิตที่มีคาร์บอนต่ำ โดยได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO-50001 (การจัดการพลังงาน) และ ISO-14064 (การตรวจสอบและรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก) เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการทั้งหมดมีการตรวจสอบและควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างเข้มงวด
3. การพัฒนาอาคารสีเขียว
บริษัทได้รับการรับรอง Green Building Label (ฉลากอาคารเขียว) จากการออกแบบอาคารและกระบวนการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้แสงสว่างที่ประหยัดพลังงาน การจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างภูมิทัศน์เชิงนิเวศน์ที่เอื้อต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
4. การปลูกป่าและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
บริษัทมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้และการปลูกต้นไม้ในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากกระบวนการผลิต นอกจากนี้ยังได้รายงานการลดการปล่อยก๊าซ CO₂ ในปริมาณที่น่าพอใจทุกปี
5. การสร้างโรงงานอัจฉริยะ (Smart Factory)
Victor Taichung ได้รวมเอาเทคโนโลยี Industry 4.0 เข้ามาช่วยในการพัฒนาระบบโรงงานอัจฉริยะ โดยใช้ระบบดิจิทัลในการจัดการกระบวนการผลิต ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ลดการสูญเสียทรัพยากร และปรับปรุงความยืดหยุ่นขององค์กรให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

แนวทางเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของบริษัทในการสร้างความยั่งยืนทางธุรกิจ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการสร้างความมั่นคงในระยะยาวทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

ประเด็นที่สามารถนำกลยุทธ์ของบริษัท Victor Taichung Machinery มาปรับใช้ในผู้ประกอบการไทยหรือประเทศไทย มีหลายประเด็นที่น่าสนใจ โดยเฉพาะในบริบทของการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวและความยั่งยืน ดังนี้

1. การจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ
ผู้ประกอบการไทยสามารถนำ ระบบเฝ้าระวังการใช้พลังงาน (Energy Monitoring System) มาใช้เพื่อตรวจสอบและจัดการพลังงานที่ใช้ในโรงงานหรือกระบวนการผลิตต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การใช้โซลาร์เซลล์หรือพลังงานทดแทนเพื่อช่วยลดต้นทุนด้านพลังงาน และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งเป็นแนวทางที่ Victor Taichung ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน
2. การพัฒนาโรงงานอัจฉริยะ (Smart Factory)
การใช้เทคโนโลยี Industry 4.0 สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเปล่า และทำให้ธุรกิจมีความยืดหยุ่นมากขึ้นในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น สถานการณ์ทางเศรษฐกิจหรือการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยใช้ระบบอัตโนมัติและดิจิทัลในการจัดการกระบวนการผลิต ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการไทยควรนำมาปรับใช้เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
3. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการคำนวณคาร์บอนฟุตพริ้นต์
ในประเทศไทย ผู้ประกอบการสามารถนำการตรวจสอบการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมาใช้ โดยการประเมิน Carbon Footprint ของสินค้าและกระบวนการผลิต เพื่อปรับปรุงให้เกิดการปล่อยก๊าซ CO₂ น้อยที่สุด ซึ่งสามารถช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับบริษัทและเป็นการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศ
4. การพัฒนาอาคารสีเขียว
การออกแบบอาคารให้สอดคล้องกับมาตรฐานอาคารเขียว (Green Building) สามารถนำมาใช้ในโรงงานหรือ

สำนักงานในประเทศไทย โดยใช้วัสดุก่อสร้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การใช้ระบบประหยัดพลังงาน เช่น การใช้ไฟ LED และระบบการจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ เพื่อลดการใช้ทรัพยากรและสร้างสิ่งแวดล้อมการทำงานที่ยั่งยืน

5. การปลูกป่าและการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

แนวทางในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวผ่านการปลูกป่าหรือฟื้นฟูพื้นที่ธรรมชาติที่ถูกทำลาย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโครงการภาครัฐหรือภาคเอกชนในประเทศไทย เพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสมดุลทางสิ่งแวดล้อม

Session 10: Site Visit 2: Smart Manufacturing Experience Ba

at CPC Central Regional Office (APO COE on Smart Manufacturing) China Productivity Centre

เนื้อหาสาระ

สำนักงานผลิตภาพแห่งประเทศจีน (China Productivity Central Regional Office หรือ APO COE on Smart Manufacturing) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอัจฉริยะ โดยเน้นไปที่การส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Industry 4.0 และ Smart Manufacturing ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีกำลังมีบทบาทสำคัญต่อภาคการผลิตทั่วโลก

แนวทางการทำงานของ China Productivity Central Regional Office

1. แพลตฟอร์มการเรียนรู้เทคโนโลยีการผลิตอัจฉริยะ

ศูนย์นี้เป็นแหล่งข้อมูลและการอบรมสำหรับบุคลากรและธุรกิจในการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตอัจฉริยะ เช่น ระบบอัตโนมัติ (Automation) ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง (IoT) และ หุ่นยนต์ (Robotics) โดยเน้นการสร้างกระบวนการผลิตที่เชื่อมต่อและรวดเร็วขึ้น ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดความสูญเสียในการผลิต

การพัฒนาโมเดลธุรกิจสีเขียว

การนำเทคโนโลยี Smart Manufacturing มาใช้ยังช่วยเสริมสร้าง โมเดลธุรกิจสีเขียว ที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การลดการใช้พลังงานในกระบวนการผลิต ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การปรับกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับแนวคิดสีเขียวช่วยให้ธุรกิจสามารถตอบสนองต่อความต้องการด้านความยั่งยืนที่เพิ่มขึ้นในตลาดโลก

3. เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ศูนย์นี้ช่วยให้ธุรกิจสามารถเข้าถึงความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในตลาดและความต้องการของผู้บริโภคที่ทันสมัยเรื่องสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยการนำ Smart Manufacturing มาประยุกต์ใช้สามารถทำให้ธุรกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เนื่องจากการผลิตที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นและต้นทุนที่ลดลง

4. การปกป้องสิ่งแวดล้อม

การใช้เทคโนโลยีการผลิตอัจฉริยะที่สอดคล้องกับแนวคิดสีเขียว เช่น การจัดการพลังงานและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากจะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแล้ว ยังช่วยลดของเสียและการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมยังช่วยส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับธุรกิจและเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนและผู้บริโภค

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

การนำแนวทางจาก APO COE on Smart Manufacturing มาใช้ในองค์กรภาครัฐ เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (DIP) หรือหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ในประเทศไทย สามารถมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและความยั่งยืนในภาคอุตสาหกรรม ดังนี้

1. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตอัจฉริยะ (Smart Manufacturing)

ภาครัฐควรจัดให้มีโครงการอบรมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี Industry 4.0 เช่น IoT, AI, และ Automation เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต โดยเฉพาะในกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ซึ่งจะช่วยให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถผลิตสินค้าได้เร็วขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้นด้วยต้นทุนที่ลดลง

2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้

ภาครัฐควรสร้างแพลตฟอร์มการเรียนรู้ ที่เน้นเทคโนโลยีอัจฉริยะและการพัฒนาธุรกิจสีเขียว ผ่านความร่วมมือกับศูนย์เชี่ยวชาญ เช่น APO COE on Smart Manufacturing เพื่อให้ภาคธุรกิจไทยมีแหล่งข้อมูลและเทคโนโลยีที่ทันสมัย และส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านนวัตกรรมและความยั่งยืนระหว่างประเทศในภูมิภาค

3. การสนับสนุนโมเดลธุรกิจสีเขียว

นโยบายสนับสนุนโมเดลธุรกิจสีเขียวควรเน้นไปที่การลดการใช้ทรัพยากรที่สิ้นเปลือง เช่น การส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนและการใช้วัสดุรีไซเคิลในกระบวนการผลิต การให้เงินทุนหรือสิทธิพิเศษทางภาษีแก่บริษัทที่ปรับใช้กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้นให้เกิดการปรับเปลี่ยนโมเดลธุรกิจไปสู่ความยั่งยืน

4. การพัฒนาขีดความสามารถของแรงงาน

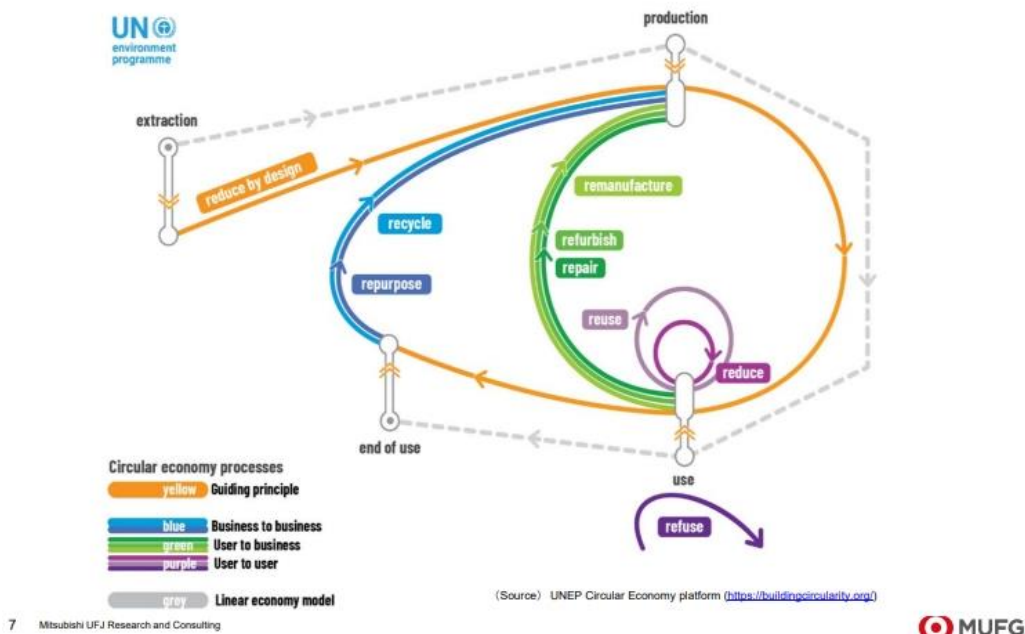
ภาครัฐสามารถร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการจัดการให้กับแรงงานในอุตสาหกรรม เพื่อให้แรงงานสามารถปรับตัวเข้ากับการใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะและเครื่องจักรอัตโนมัติ ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาโรงงานอัจฉริยะ (Smart Factory)

5. การสร้างกลไกสนับสนุนภาคธุรกิจ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมสามารถจัดตั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือ SMEs ในการเปลี่ยนแปลงสู่การผลิตอัจฉริยะ เช่น การจัดทำคู่มือในการนำเทคโนโลยี Industry 4.0 มาปรับใช้ในกระบวนการผลิต และการให้คำแนะนำในการพัฒนาธุรกิจสีเขียว ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทย การนำแนวทางเหล่านี้มาใช้จะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมไทย และยังช่วยสร้างความยั่งยืนในระยะยาว ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม

Session 11: Actions Contributing to Circular Economy Principles

โดย Dr. Kotaro Shimizu Director Circular Economy Association, Japan

เนื้อหาสาระ

การดำเนินงานตาม หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy Principles) มุ่งเน้นการลดการใช้ทรัพยากร การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้วัตถุดิบ และการนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่ (Recycle/reuse) เพื่อลดของเสียและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แนวทางดำเนินการที่สนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนสามารถแบ่งออกเป็นขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. การออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อความยั่งยืน (Eco-Design)

การออกแบบผลิตภัณฑ์ตั้งแต่เริ่มต้นให้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ (Reusable) หรือรีไซเคิลได้เป็นสิ่งสำคัญ เช่น

- การเลือกใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและทนทาน
- การออกแบบให้สามารถถอดแยกชิ้นส่วนได้ง่ายเพื่อซ่อมแซมและรีไซเคิล

2. การขยายอายุการใช้งานของผลิตภัณฑ์ (Product Life Extension)

การทำให้ผลิตภัณฑ์ใช้งานได้ยาวนานขึ้นช่วยลดปริมาณของเสียและลดความต้องการในการผลิตใหม่ เช่น

- การสนับสนุนบริการหลังการขายเพื่อซ่อมแซมและบำรุงรักษาผลิตภัณฑ์
- การส่งเสริมการใช้งานสินค้ามือสองหรือการขายต่อ

3. การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Resource Efficiency)

การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้วัตถุดิบและพลังงานในกระบวนการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีที่ช่วยลดของเสียและการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น

- การใช้พลังงานหมุนเวียน เช่น โซลาร์เซลล์หรือพลังงานลม
- การใช้วัสดุเหลือใช้จากกระบวนการผลิตเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่

4. การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ (Reuse and Recycling)

การเก็บรวบรวมวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากกระบวนการผลิตเพื่อนำมารีไซเคิลหรือผลิตใหม่ เช่น

- การสร้างระบบจัดเก็บและคัดแยกวัสดุที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่

- การสนับสนุนเครือข่ายธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการรีไซเคิล
5. การสร้างระบบจัดการของเสียที่ยั่งยืน (Sustainable Waste Management)
- การจัดการของเสียอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่ได้มากที่สุด
- การลดปริมาณขยะในกระบวนการผลิต (Waste Minimization)
  - การสร้างความร่วมมือกับธุรกิจอื่น ๆ ในการนำขยะมูลฝอยหรือวัสดุที่ถูกทิ้งไปใช้ในกระบวนการผลิตใหม่
6. การส่งเสริมแนวทางธุรกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy)
- ส่งเสริมธุรกิจที่เน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ลดความต้องการในการผลิตใหม่ เช่น
- การเช่าและแบ่งปันอุปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างธุรกิจหรือผู้บริโภค
  - การพัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนทรัพยากรระหว่างอุตสาหกรรม
7. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการทรัพยากร (Digital Solutions)
- ใช้ระบบดิจิทัลเพื่อจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและลดการสูญเสีย
- การใช้ IoT เพื่อติดตามและบริหารการใช้พลังงานและทรัพยากร
  - การนำ AI มาช่วยในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
8. การสร้างความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจ (Collaboration Across Supply Chains)
- การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างธุรกิจในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทรัพยากร เช่น
- การใช้ของเสียจากกระบวนการผลิตของบริษัทหนึ่งเป็นวัตถุดิบให้กับอีกบริษัทหนึ่ง
  - การพัฒนาความร่วมมือในระบบ Industrial Symbiosis
- ตัวอย่างการนำ Circular Economy ไปใช้
- Renault ในอุตสาหกรรมยานยนต์ ได้สร้างระบบรีไซเคิลชิ้นส่วนรถยนต์เพื่อลดของเสียและการใช้วัตถุดิบใหม่
  - Philips ได้นำแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สามารถซ่อมแซมและรีไซเคิลได้มาใช้ในเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น หลอดไฟ

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

สำหรับการปรับใช้ หลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy Principles) ในผู้ประกอบการ องค์กรภาครัฐ หรือประเทศไทยนั้น สามารถนำประเด็นต่อไปนี้มาปรับใช้ได้

1. การส่งเสริมการรีไซเคิลและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
  - ผู้ประกอบการ: ควรส่งเสริมการรีไซเคิลวัสดุที่ใช้ในการผลิต เช่น การนำวัสดุเหลือใช้หรือขยะในกระบวนการผลิตกลับมาใช้ใหม่ หรือลดการใช้ทรัพยากรที่ไม่สามารถทดแทนได้ โดยใช้วัสดุรีไซเคิลหรือพลังงานทดแทนในการผลิตสินค้า
  - องค์กรภาครัฐ: ควรสร้างนโยบายและโครงการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถรีไซเคิลและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือเงินสนับสนุนสำหรับธุรกิจที่ปรับตัวใช้ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน
  - ประเทศไทย: ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการรีไซเคิล เช่น การจัดตั้งศูนย์รวบรวมขยะและวัสดุรีไซเคิลที่ทันสมัย
2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ (Reusable Design)
  - ผู้ประกอบการ: ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีอายุการใช้งานยาวนานและสามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ เช่น การออกแบบชิ้นส่วนที่สามารถเปลี่ยนหรืออัปเกรดได้ ซึ่งจะช่วยลดการทิ้งของเสียและการใช้วัตถุดิบใหม่
  - องค์กรภาครัฐ: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมสามารถจัดทำคู่มือการออกแบบที่เน้นการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน รวมถึงการอบรมผู้ประกอบการเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อความยั่งยืน
  - ประเทศไทย: ผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวผ่านนโยบายส่งเสริมการออกแบบที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการออกแบบที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำและลดการใช้พลังงาน

3. การจัดการของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ

- ผู้ประกอบการ: ควรใช้เทคโนโลยีในการตรวจสอบและควบคุมของเสียที่เกิดจากการผลิต เพื่อลดปริมาณของเสียและเพิ่มการนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ เช่น การใช้ระบบเซ็นเซอร์และ IoT เพื่อติดตามการใช้ทรัพยากร
- องค์กรภาครัฐ: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมสามารถพัฒนาระบบสนับสนุนสำหรับธุรกิจที่ต้องการพัฒนาเทคโนโลยีการจัดการของเสียและขยะ เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ประเทศไทย: ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมเพื่อแบ่งปันวัสดุที่เหลือใช้หรือของเสียซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ในกระบวนการผลิตอื่น ๆ

4. การขยายอายุการใช้งานของผลิตภัณฑ์

- ผู้ประกอบการ: สนับสนุนบริการซ่อมแซมและอัปเดตผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สามารถใช้งานได้ยาวนานขึ้นและลดความจำเป็นในการซื้อสินค้าใหม่ เช่น การสร้างโมเดลธุรกิจที่เน้นการให้บริการบำรุงรักษา
- องค์กรภาครัฐ: องค์กรภาครัฐสามารถสร้างมาตรฐานและข้อกำหนดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ต้องมีอายุการใช้งานยาวนาน เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ในตลาดมีความยั่งยืนและคุ้มค่า
- ประเทศไทย: พัฒนาระบบการจัดการผลิตภัณฑ์มือสองและสนับสนุนการสร้างตลาดสำหรับสินค้ามือสอง ซึ่งจะช่วยลดปริมาณของเสียจากการทิ้งผลิตภัณฑ์

5. การสนับสนุนพลังงานหมุนเวียน

- ผู้ประกอบการ: ลงทุนในพลังงานหมุนเวียน เช่น โซลาร์เซลล์ หรือพลังงานลม เพื่อลดการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิลและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- องค์กรภาครัฐ: ภาครัฐควรสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับการใช้พลังงานหมุนเวียนในภาคอุตสาหกรรมและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพลังงานที่ยั่งยืน
- ประเทศไทย: พัฒนาระบบนโยบายและกฎหมายเพื่อสนับสนุนการใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ เช่น การให้เงินทุนหรือสิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ธุรกิจที่ใช้พลังงานหมุนเวียน

Session 12: Developing Strategies for Circularity and Assessing Performance

โดย Dr. Kotaro Shimizu Director Circular Economy Association, Japan

เนื้อหาสาระ

การพัฒนากลยุทธ์และแนวทางการประเมินผลสำหรับโครงการที่เกี่ยวข้องกับ เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) จำเป็นต้องมีกระบวนการที่ครอบคลุมตั้งแต่การวางแผนไปจนถึงการตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. การพัฒนากลยุทธ์สำหรับเศรษฐกิจหมุนเวียน

- วิเคราะห์สถานการณ์และกำหนดเป้าหมาย: เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันขององค์กรหรือภาคอุตสาหกรรม เช่น การตรวจสอบปริมาณของเสียและการใช้ทรัพยากร จากนั้นกำหนดเป้าหมายที่สอดคล้องกับหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน เช่น การลดของเสีย 20% ภายใน 5 ปี หรือการเพิ่มการใช้วัสดุรีไซเคิลในกระบวนการผลิต
- พัฒนากลยุทธ์หลัก
  - การออกแบบเพื่อรีไซเคิล (Design for Recyclability): ออกแบบผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการผลิตที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้หรือย่อยสลายได้
  - การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร (Resource Efficiency): ลดการใช้ทรัพยากรดิบโดยนำของเสียกลับมาใช้ในกระบวนการผลิต

- การสร้างห่วงโซ่อุปทานหมุนเวียน (Circular Supply Chain): สร้างระบบที่สนับสนุนการใช้ทรัพยากรซ้ำในทุกขั้นตอนของการผลิต
- การสร้างนวัตกรรมใหม่: นำเทคโนโลยี เช่น IoT หรือ AI มาปรับใช้ในกระบวนการผลิตและการจัดการทรัพยากร เพื่อให้เกิดความยั่งยืนและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร

2. แนวทางการประเมินผล (Assessing Performance)

การประเมินผลโครงการเศรษฐกิจหมุนเวียนสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก

- การกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (KPIs): องค์กรต้องตั้งค่า Key Performance Indicators (KPIs) ที่สามารถวัดผลได้ เช่น
  - การลดของเสีย: วัดปริมาณของเสียที่ลดลงหลังการดำเนินโครงการ
  - การใช้พลังงาน: วัดปริมาณพลังงานที่ลดลงในกระบวนการผลิต
  - การรีไซเคิลวัสดุ: วัดเปอร์เซ็นต์ของวัสดุที่ถูกนำกลับมาใช้ใหม่หรือรีไซเคิล
- การเก็บข้อมูลและตรวจสอบ: องค์กรควรใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น ระบบการจัดการข้อมูล (Data Management Systems) ในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากร การใช้พลังงาน และปริมาณของเสียที่เกิดขึ้น
- การวิเคราะห์ผลและปรับปรุง: หลังจากการเก็บข้อมูล ควรมีการวิเคราะห์ผลที่ได้และนำข้อมูลเหล่านั้นมาปรับปรุงกลยุทธ์และแนวทางปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้โครงการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

3. ตัวอย่างการประยุกต์ใช้ในองค์กร

- Renault Group: ได้พัฒนากลยุทธ์การรีไซเคิลและการใช้ทรัพยากรหมุนเวียนในการผลิตรถยนต์ เช่น การรีไซเคิลวัสดุจากรถยนต์เก่าเพื่อใช้ในการผลิตรุ่นใหม่
- Unilever: ได้ดำเนินการสร้างโมเดลธุรกิจที่ลดการใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติก โดยมุ่งเน้นการใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถรีไซเคิลได้ทั้งหมดในกระบวนการผลิต

4. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- Life Cycle Assessment (LCA): เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตลอดวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การผลิต การใช้งาน จนถึงการจัดการทิ้ง
- Material Flow Analysis (MFA): การวิเคราะห์การไหลของวัสดุในระบบเศรษฐกิจเพื่อตรวจสอบการใช้ทรัพยากรและการผลิตของเสีย

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

การวางกลยุทธ์และประเมินผลสำหรับ เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ที่สามารถนำมาปรับใช้ในบริบทของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะใน SMEs สามารถพิจารณาใน 3 แนวทางหลัก ดังนี้

1. การวิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์

- วิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ: ผู้ประกอบการควรเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์การใช้ทรัพยากร ปริมาณของเสีย และการใช้พลังงานในปัจจุบัน เช่น การใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้า การจัดการขยะ และการใช้พลังงานไฟฟ้าในกระบวนการผลิต
- กำหนดเป้าหมายที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจหมุนเวียน: เป้าหมายควรเน้นการลดการใช้ทรัพยากรและของเสีย เช่น
  - การลดการใช้พลาสติกในบรรจุภัณฑ์
  - การเพิ่มการใช้วัสดุรีไซเคิลหรือวัสดุที่ย่อยสลายได้ในกระบวนการผลิต
- พัฒนากลยุทธ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม: เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบน้อยลง และสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ง่าย หรือสามารถซ่อมแซมได้

2. การประเมินผลการดำเนินงาน (Performance Assessment)

ผู้ประกอบการไทยสามารถใช้เครื่องมือประเมินผลต่าง ๆ เพื่อวัดประสิทธิภาพของการดำเนินงานในบริบทของเศรษฐกิจหมุนเวียน เช่น

- การวิเคราะห์วัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Assessment, LCA): เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในทุกขั้นตอนของวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบ การผลิต การใช้งาน และการกำจัดทิ้ง
- ดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพ (KPIs): ผู้ประกอบการควรกำหนด KPIs ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจหมุนเวียน เช่น:
  - ปริมาณวัสดุที่นำกลับมาใช้ใหม่
  - การลดปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต
  - การลดการใช้พลังงานไฟฟ้าหรือทรัพยากรในการผลิต
- การตรวจสอบและประเมินเป็นระยะ (Periodic Evaluation): การตรวจสอบผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ และวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในแต่ละช่วงเวลา เช่น การประเมินทุก 6 เดือนหรือทุกปี

3. การนำเศรษฐกิจหมุนเวียนไปประยุกต์ใช้

- การใช้พลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy): ผู้ประกอบการสามารถปรับเปลี่ยนไปใช้พลังงานหมุนเวียน เช่น การติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์เพื่อผลิตไฟฟ้าใช้ในโรงงานหรือสำนักงาน
- การจัดการขยะและของเสียในกระบวนการผลิต: ใช้หลักการ Zero Waste เพื่อลดปริมาณของเสียในกระบวนการผลิต รวมถึงการจัดระบบการเก็บรวบรวมและรีไซเคิลวัสดุเหลือใช้ เช่น พลาสติก กระดาษ หรือโลหะ
- ความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม: การสร้างเครือข่ายระหว่างธุรกิจต่าง ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนทรัพยากร เช่น การใช้ของเสียจากธุรกิจหนึ่งเป็นวัตถุดิบสำหรับธุรกิจอื่น (Industrial Symbiosis)
ตัวอย่างการปรับใช้ในบริบทของไทย
- บริษัท PTT Global Chemical ได้ดำเนินโครงการที่ส่งเสริมการนำวัสดุรีไซเคิลมาใช้ในกระบวนการผลิตโดยใช้พลาสติกกรีซเคิลในการผลิตบรรจุภัณฑ์
- บริษัท SCG ได้นำแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้รีไซเคิลได้ เช่น โครงการเปลี่ยนขยะพลาสติกเป็นถนนยางมะตอย

Session 13: Group Work on Action Plans to Green Businesses and Presentation Preparation

Session 14: Group Presentations

โดย All International RPs / Facilitated by Dr. Jong-Dall Kim and all International RPs

เนื้อหาสาระ

ปัจจัยขับเคลื่อนหลักสำหรับโครงการไฮโดรเจนสีเขียวของบริษัท PRESSTHING ประกอบด้วยการใช้พลังงานหมุนเวียนที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด และความจำเป็นในการลดการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลที่ก่อให้เกิดต้นทุนสูงและส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม โดยการเปลี่ยนมาใช้ไฮโดรเจนสีเขียวไม่เพียงช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แต่ยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนในกระบวนการผลิต

1. การใช้พลังงานหมุนเวียน

หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนโครงการไฮโดรเจนสีเขียวคือการใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างมีประสิทธิภาพ บริษัท PRESSTHING สร้างพลังงานแสงอาทิตย์ส่วนเกินจากระบบเซลล์แสงอาทิตย์ของบริษัท ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีอยู่แล้ว หากบริษัทนำพลังงานส่วนเกินนี้มาใช้ในกระบวนการผลิตไฮโดรเจนสีเขียว จะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างมาก เนื่องจากไฮโดรเจนสีเขียวมาจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนโดยไม่พึ่งพาการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล การผลิตไฮโดรเจนนี้สามารถทำได้ผ่านกระบวนการอิเล็กโทรลิซิส (electrolysis) ที่ใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ซึ่งทำให้ได้พลังงานสะอาดและไม่ก่อให้เกิดการปล่อย CO₂ นอกจากนี้ การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ส่วนเกินในการผลิตไฮโดรเจนยังช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นในการใช้ทรัพยากรของบริษัทให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยที่พลังงานที่ไม่ได้ใช้ในการผลิตไฟฟ้าสามารถถูกนำไปแปลงเป็นพลังงานสะสมในรูปแบบของไฮโดรเจนได้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ในรูปแบบของพลังงานเมื่อมีความต้องการ

2. ความต้องการขับเคลื่อน (การลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล)

บริษัท PRESSTHING มีการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล เช่น ดีเซลและก๊าซธรรมชาติในการทำความร้อนในคลังสินค้า การใช้เชื้อเพลิงเหล่านี้ไม่เพียงแต่ส่งผลให้เกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง แต่ยังมีต้นทุนเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ การแทนที่เชื้อเพลิงฟอสซิลเหล่านี้ด้วยไฮโดรเจนสีเขียวจะช่วยลดการปล่อย CO₂ และช่วยลดต้นทุนการดำเนินงานของบริษัท เนื่องจากไฮโดรเจนเป็นพลังงานที่สามารถผลิตจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนในต้นทุนที่ต่ำกว่าในระยะยาว นอกจากนี้ ไฮโดรเจนยังเป็นแหล่งพลังงานที่มีความหนาแน่นของพลังงานสูง (high energy density) และสามารถใช้งานในกระบวนการอุตสาหกรรมที่ต้องการพลังงานสูง เช่น การทำความร้อนในคลังสินค้า ซึ่งหมายความว่า PRESSTHING สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในกระบวนการต่าง ๆ ของบริษัทได้ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลอีกต่อไป ซึ่งจะนำไปสู่การลดต้นทุนเชื้อเพลิงและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

Technology and Business Model Interventions

- 1 HYDROGEN PRODUCTION FACILITY**
  - Set up electrolyzers to convert excess solar energy into green hydrogen. This would leverage the company's existing *90 MWh/year* of solar production.
  - Implement hydrogen storage solutions to store excess hydrogen produced during peak solar production periods.
- 2 HEATING SYSTEM UPGRADES**
  - Replace diesel and natural gas heating systems in the warehouses with hydrogen-compatible boilers. This will reduce fossil fuel dependence and lower heating costs.
  - Introduce hybrid heating systems that use both hydrogen and solar energy, optimizing energy use and further reducing costs.
- 3 ENERGY MANAGEMENT SYSTEMS**
  - Use stored hydrogen to power facilities during peak demand periods, ensuring stable operations and reducing dependency on grid electricity.
  - Improve energy efficiency in manufacturing processes to reduce overall energy consumption and make better use of generated hydrogen.
- 4 COMMERCIAL EXPANSION**
  - Explore opportunities to sell surplus hydrogen to nearby industries or for use in local transportation, creating additional revenue streams.
  - Collaborate with local businesses and authorities to develop hydrogen infrastructure, such as refueling stations, to enhance market opportunities.

ประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย

การปรับใช้โครงการไฮโดรเจนสีเขียวในธุรกิจของผู้ประกอบการ องค์กร หรือในบริบทของประเทศไทย สามารถเกิดประโยชน์ได้หลายด้าน ทั้งในเรื่องความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมและประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1. การใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างเต็มประสิทธิภาพ

- การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ส่วนเกิน: ผู้ประกอบการที่ลงทุนในระบบพลังงานแสงอาทิตย์ เช่น หลังคาโซลาร์เซลล์ สามารถนำพลังงานส่วนเกินมาผลิตไฮโดรเจนสีเขียวได้ โดยการใช้เทคโนโลยีอิเล็กโทรลิซิส การแปลงพลังงานส่วนเกินให้เป็นแหล่งพลังงานสำรอง เช่น ไฮโดรเจน สามารถลดการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลและเพิ่มความมั่นคงด้านพลังงานได้
- การจัดการทรัพยากรให้คุ้มค่า: สำหรับธุรกิจที่มีการใช้พลังงานหมุนเวียนอยู่แล้ว การใช้พลังงานส่วนเกินในการผลิตไฮโดรเจนสามารถเพิ่มมูลค่าและสร้างประโยชน์เพิ่มเติมจากทรัพยากรที่มีอยู่ได้

2. การลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล

- การแทนที่เชื้อเพลิงฟอสซิลในกระบวนการผลิต: องค์กรในภาคการผลิตและอุตสาหกรรมที่ยังคงใช้ดีเซลหรือก๊าซธรรมชาติในการให้ความร้อน เช่น ในโรงงานหรือคลังสินค้า สามารถแทนที่เชื้อเพลิงเหล่านี้ด้วยไฮโดรเจนสีเขียว ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แต่ยังลดต้นทุนด้านพลังงานในระยะยาว
- การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก: สำหรับธุรกิจที่ต้องการปรับปรุงด้านความยั่งยืนและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไฮโดรเจนสีเขียวสามารถเป็นทางเลือกที่ดีในการลดปริมาณการปล่อย CO₂ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่พึ่งพาการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลในกระบวนการผลิต

3. การสร้างโอกาสทางธุรกิจใหม่ในอุตสาหกรรมพลังงาน

- โอกาสในตลาดพลังงานไฮโดรเจน: ประเทศไทยสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานไฮโดรเจนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคพลังงานหมุนเวียน การพัฒนาสายการผลิตและการใช้งานไฮโดรเจนในภาคอุตสาหกรรมและการขนส่งสามารถเปิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ และสร้างตลาดพลังงานสะอาดในอนาคต
- การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม: ผู้ประกอบการในประเทศไทยสามารถนำเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับไฮโดรเจนมาใช้ในการผลิตพลังงานและลดต้นทุน โดยการร่วมมือกับนักวิจัยหรือพัฒนาในท้องถิ่นเพื่อสร้างนวัตกรรมพลังงานไฮโดรเจน

4. การส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในพลังงานสะอาด

- การสนับสนุนจากภาครัฐ: รัฐบาลสามารถใช้โครงการไฮโดรเจนสีเขียวเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายพลังงานสะอาดของประเทศ โดยการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือเงินอุดหนุนผู้ประกอบการที่ลงทุนในเทคโนโลยีพลังงานไฮโดรเจน การสนับสนุนในลักษณะนี้จะช่วยเพิ่มความสนใจในการพัฒนาเทคโนโลยีไฮโดรเจนและช่วยกระตุ้นการลงทุนในภาคพลังงานสะอาด
- การผลักดันความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน: ความร่วมมือระหว่างองค์กรและภาครัฐเป็นสิ่งสำคัญในการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่พลังงานสะอาด การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เช่น การจัดตั้งสถานีเติมพลังงานไฮโดรเจนสำหรับภาคขนส่ง และการพัฒนาระบบเครือข่ายพลังงาน จะช่วยส่งเสริมการใช้ไฮโดรเจนอย่างแพร่หลาย

5. การสร้างความยั่งยืนในห่วงโซ่อุปทาน

- การส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดในห่วงโซ่อุปทาน: องค์กรสามารถร่วมมือกับพันธมิตรในห่วงโซ่อุปทานในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยการใช้ไฮโดรเจนสีเขียวในกระบวนการขนส่งสินค้า หรือการใช้พลังงานสะอาดในกระบวนการผลิต ซึ่งจะช่วยสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในระดับนานาชาติในตลาดที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืน
- การส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร: การลงทุนในไฮโดรเจนสีเขียวและพลังงานสะอาดจะช่วยสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะดึงดูดลูกค้าที่สนใจในผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับและการขยายผลจากการเข้าร่วมโครงการ

2.1 ประโยชน์ต่อตนเอง

การเข้าร่วม Workshop ธุรกิจสีเขียว (Green Business Model) สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในหลายมิติ ทั้งในการพัฒนาทักษะส่วนตัว การเพิ่มคุณค่าให้กับการจัดทำโครงการ และการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้ประกอบการ โดยได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. การอัปเดตความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมสีเขียว

การเข้าร่วม Workshop จะช่วยให้คุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยและแนวโน้มการพัฒนาธุรกิจสีเขียวในปัจจุบัน เช่น การใช้พลังงานหมุนเวียน การจัดการของเสียในรูปแบบ Circular Economy และการลดคาร์บอนฟุตพริ้นต์ในอุตสาหกรรม

- สามารถนำความรู้ไปเขียนโครงการใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาธุรกิจที่ยั่งยืน
- การอัปเดตข้อมูลเหล่านี้จะช่วยเพิ่มความสามารถในการให้คำปรึกษาและฝึกอบรมผู้ประกอบการให้สามารถนำแนวคิดธุรกิจสีเขียวไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. พัฒนาทักษะในการออกแบบโครงการฝึกอบรมธุรกิจสีเขียว

การเข้าร่วม Workshop จะช่วยให้คุณมีโอกาสได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการออกแบบและจัดการโครงการฝึกอบรมด้านธุรกิจสีเขียว

- สามารถนำแนวคิดและกระบวนการที่ได้รับจากการ Workshop ไปใช้ในการออกแบบหลักสูตรหรือกิจกรรมฝึกอบรมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น อุตสาหกรรม SMEs หรืออุตสาหกรรมขนาดใหญ่
- การฝึกอบรมเหล่านี้จะช่วยให้คุณผู้ประกอบการมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องของการทำธุรกิจอย่างยั่งยืนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจของตนได้

3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญและผู้ประกอบการ

การเข้าร่วม Workshop ยังเป็นโอกาสที่ดีในการสร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงานรัฐ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรม

- สามารถใช้เครือข่ายนี้ในการพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการ หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว
- สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม เพื่อเข้าใจความต้องการและปัญหาของพวกเขา ทำให้สามารถปรับปรุงการให้คำปรึกษาและการฝึกอบรมให้เหมาะสมมากขึ้น

2.2 ประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด

การนำแผนธุรกิจสีเขียว (Green Business Model) มาปรับใช้กับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทย โดยเฉพาะในบริบทของ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) สามารถทำได้ในหลายด้าน แต่ก็ยังมีความท้าทายหลายประการที่ต้องพิจารณา โดยมีประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ ดังนี้

1. การใช้พลังงานทดแทน

- ส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานชีวมวล และพลังงานลมในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานสูง เช่น อุตสาหกรรมเหล็ก ปูนซีเมนต์ และยานยนต์
- ติดตั้ง Solar Rooftop ในโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อช่วยลดการใช้พลังงานจากไฟฟ้าที่ผลิตจากเชื้อเพลิงฟอสซิล

2. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

- ตั้งเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ผ่านการใช้เทคโนโลยีสะอาด เช่น ระบบการผลิตอัจฉริยะ (Smart Manufacturing) ที่ใช้เทคโนโลยี IoT หรือ AI ในการลดการใช้พลังงานและทรัพยากรในกระบวนการผลิต

- สนับสนุนโครงการ Carbon Capture และการใช้พลังงานหมุนเวียนในการผลิต โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ

3. การพัฒนาห่วงโซ่อุปทานสีเขียว (Green Supply Chain)

- สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมไทยลดการใช้ทรัพยากรที่ไม่สามารถรีไซเคิลได้ และส่งเสริมการผลิตที่ใช้วัสดุหมุนเวียน
- การจัดหาวัตถุดิบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการขนส่งที่ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น การใช้งานพาหนะไฟฟ้าในกระบวนการขนส่ง

4. การพัฒนามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน

- สนับสนุนการได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ISO 14001 (การจัดการสิ่งแวดล้อม) และ ISO 50001 (การจัดการพลังงาน) ในภาคอุตสาหกรรม เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- จัดทำแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับ Circular Economy หรือเศรษฐกิจหมุนเวียนในการจัดการของเสียและการนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่

5. การฝึกอบรมและเพิ่มพูนทักษะสำหรับบุคลากร

- ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมให้มีทักษะในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน เช่น การฝึกอบรมด้านการจัดการพลังงาน การใช้พลังงานหมุนเวียน และการพัฒนาโครงการธุรกิจสีเขียว
- จัดทำโครงการฝึกอบรมร่วมกับสถาบันวิชาการและองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อยกระดับความรู้และทักษะในการจัดการพลังงานและสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรม

ความท้าทายในการนำ Green Business Model มาปรับใช้ในประเทศไทย

1. ต้นทุนการลงทุนที่สูง

- การเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตไปสู่โมเดลธุรกิจสีเขียวต้องการการลงทุนในเทคโนโลยีสะอาดและพลังงานทดแทน เช่น ระบบผลิตพลังงานแสงอาทิตย์หรือไฮโดรเจน ซึ่งอาจมีต้นทุนสูงในระยะแรก
- อุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดกลาง (SMEs) อาจประสบปัญหาในการหาแหล่งเงินทุนสำหรับการปรับปรุงกระบวนการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืน

2. ขาดความเข้าใจและความตระหนักในระดับผู้ประกอบการ

- ผู้ประกอบการบางรายอาจยังไม่มี ความตระหนักถึงประโยชน์และความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงไปสู่โมเดลธุรกิจที่ยั่งยืน ซึ่งอาจทำให้การยอมรับและปรับตัวต่อแนวทางธุรกิจสีเขียวเป็นไปอย่างช้า
- ความเข้าใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น ไฮโดรเจนและการจัดการพลังงานยังมีน้อยในหมู่นักประกอบการ

3. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานพลังงานทดแทน

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานทดแทน เช่น สถานีชาร์จไฟฟ้า โครงข่ายพลังงานหมุนเวียน และระบบขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยังไม่ครอบคลุมเพียงพอทั่วประเทศ ทำให้การเปลี่ยนผ่านไปสู่พลังงานสะอาดในอุตสาหกรรมยังมีข้อจำกัด
- ต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและให้แรงจูงใจ เช่น การลดหย่อนภาษี หรือการสนับสนุนทางการเงินสำหรับผู้ประกอบการที่ลงทุนในพลังงานทดแทน

4. ความเข้มงวดของกฎระเบียบและมาตรฐาน

- การบังคับใช้กฎระเบียบและมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยอาจยังไม่เข้มงวดเท่าที่ควรทำให้บางบริษัทอาจเลือกที่จะไม่ลงทุนในเทคโนโลยีที่ยั่งยืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานที่จำเป็น

- จำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินธุรกิจสีเขียว และสร้างกลไกการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ

แผนในอนาคตและข้อเสนอแนะ

1. แผนระยะสั้น (5 ปี)

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมสามารถเป็นหน่วยงานนำร่องในการใช้พลังงานหมุนเวียน เช่น Solar Rooftop หรือ การลดปริมาณการใช้กระดาษในสำนักงาน
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมควรส่งเสริมให้ผู้ประกอบการลงทุนในเทคโนโลยีที่ใช้พลังงานหมุนเวียน เช่น Solar Rooftop และพลังงานชีวมวล โดยการให้สิทธิพิเศษทางภาษีและเงินทุนสนับสนุน
- จัดทำโครงการฝึกอบรมและสัมมนาสำหรับผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวและการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน

2. แผนระยะยาว (10 ปี)

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานพลังงานหมุนเวียนและการสนับสนุนเทคโนโลยีพลังงานสะอาด เช่น พลังงานไฮโดรเจน โดยร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคเพื่อสร้างเครือข่ายการผลิตพลังงานสะอาด
- กำหนดเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคอุตสาหกรรม โดยการบังคับใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างเข้มงวด

2.3 ประโยชน์ต่อสายงานหรือวงการวิชาชีพในหัวข้อนั้นๆ

การนำหัวข้อธุรกิจสีเขียว (Green Business Model) และการเข้าสู่ยุค Circular Economy มาปรับใช้ในสายงานหรือวงการวิชาชีพจะมีประโยชน์อย่างมากในการส่งเสริมความยั่งยืนในหลากหลายภาคส่วน ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมซึ่งสามารถวิเคราะห์ประโยชน์และผลกระทบได้ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อวงการวิชาชีพด้านการจัดการอุตสาหกรรม

การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุน

- Circular Economy มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยนำวัสดุที่ใช้แล้วกลับมาหมุนเวียนใช้ใหม่ ซึ่งช่วยลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและลดของเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิต
- โมเดลธุรกิจสีเขียวช่วยให้อุตสาหกรรมสามารถปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ลดการสูญเสียพลังงานและทรัพยากรในแต่ละขั้นตอน

การส่งเสริมความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- การนำ **Circular Economy** มาประยุกต์ใช้จะช่วยลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม เนื่องจากลดการทิ้งขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และลดการใช้ทรัพยากรที่ไม่สามารถหมุนเวียนได้
- การจัดการอุตสาหกรรมแบบยั่งยืนจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงกว้างต่อวงการอุตสาหกรรมโดยสร้างมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. ประโยชน์ต่อวงการวิชาชีพด้านการบริหารและการวางแผนเชิงกลยุทธ์

การวางแผนธุรกิจเพื่อความยั่งยืน

- การใช้โมเดลธุรกิจสีเขียวและ Circular Economy ทำให้การวางแผนเชิงกลยุทธ์ต้องคำนึงถึงความยั่งยืนในระยะยาว ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบ การผลิต ไปจนถึงการบริหารจัดการของเสีย
- นักวางแผนเชิงกลยุทธ์จะต้องปรับแผนธุรกิจและพัฒนากลยุทธ์ที่สอดคล้องกับแนวทาง Circular Economy โดยพิจารณาโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการนำทรัพยากรกลับมาใช้ซ้ำ

การเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

- ในโลกที่ธุรกิจต้องเผชิญกับความต้องการของผู้บริโภคที่ต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การใช้ Green Business Model จะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจ โดยตอบสนองต่อความต้องการของตลาดที่มุ่งเน้นเรื่องความยั่งยืน
- การใช้ Circular Economy ยังช่วยเพิ่มความไว้วางใจจากผู้บริโภคที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มมูลค่าแบรนด์และสร้างความภักดีต่อลูกค้า

3. ประโยชน์ต่อวงการวิชาชีพด้านการศึกษาและการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรม

- ในด้านการศึกษาและการวิจัย การเปลี่ยนแปลงสู่ Green Business Model และ Circular Economy จะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรใหม่ ๆ ที่เน้นการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนและการออกแบบธุรกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม
- นักการศึกษาสามารถนำแนวคิด Circular Economy มาใช้ในการฝึกอบรมและการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่จะช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต

การสร้างองค์ความรู้และการพัฒนานวัตกรรม

- นักวิจัยสามารถใช้โอกาสในการศึกษาและวิเคราะห์วิธีการนำทรัพยากรที่ถูกทิ้งมาใช้ใหม่ เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพในการลดการใช้ทรัพยากร และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้วัสดุที่หมุนเวียน
- การสร้างระบบการจัดการทรัพยากรที่หมุนเวียนได้อย่างสมบูรณ์จะช่วยลดการพึ่งพาวัสดุธรรมชาติ และสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4. ประโยชน์ต่อวงการวิชาชีพด้านนโยบายและกฎหมาย

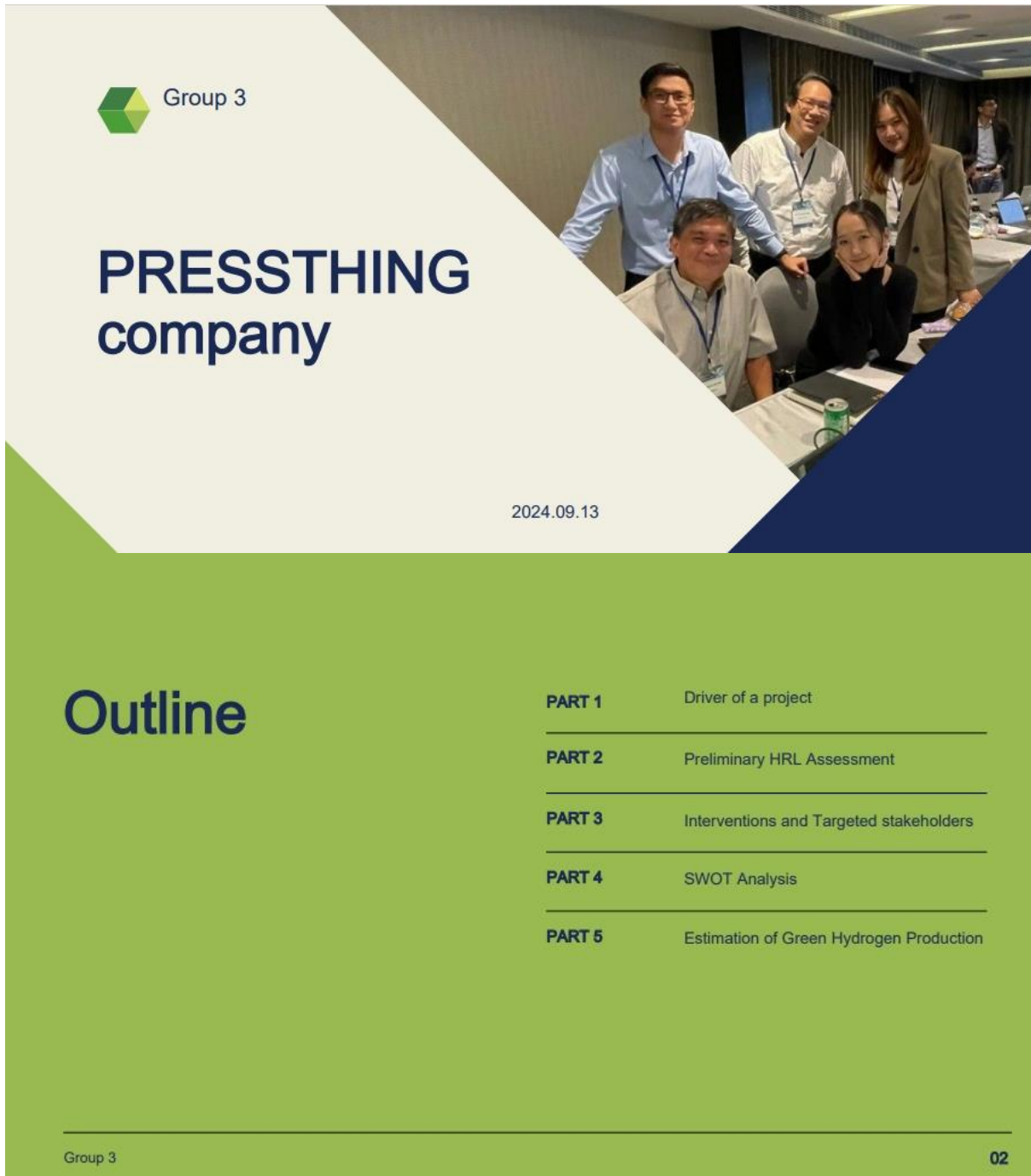
การพัฒนากฎระเบียบและมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

- วงการวิชาชีพด้านนโยบายสามารถนำหลักการ Circular Economy มาพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบใหม่ๆ ที่ส่งเสริมให้ธุรกิจดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การกำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงานจะช่วยสร้างกรอบการทำงานที่ชัดเจนสำหรับธุรกิจต่างๆ ให้สามารถปรับตัวและพัฒนาไปในทิศทางที่ยั่งยืน

การสร้างแรงจูงใจและสนับสนุนการลงทุน

- การพัฒนาโมเดลธุรกิจสีเขียวในวงนโยบายและกฎหมายจะช่วยให้เกิดการสร้างแรงจูงใจ เช่น การลดหย่อนภาษี หรือการให้เงินทุนสนับสนุนสำหรับธุรกิจที่ดำเนินการในแนวทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- นโยบายที่เน้นการส่งเสริม Circular Economy จะช่วยดึงดูดการลงทุนในเทคโนโลยีสะอาดและการพัฒนานวัตกรรมในภาคธุรกิจ

3.4 เอกสารนำเสนอผลงานหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Presentation)

The image shows a presentation slide for 'PRESSTHING company'. The slide features a photograph of five people (three men and two women) in a meeting room. The text on the slide includes 'Group 3' with a green cube icon, the company name 'PRESSTHING company', and the date '2024.09.13'. Below the title is an 'Outline' section with five parts: PART 1 (Driver of a project), PART 2 (Preliminary HRL Assessment), PART 3 (Interventions and Targeted stakeholders), PART 4 (SWOT Analysis), and PART 5 (Estimation of Green Hydrogen Production). The footer contains 'Group 3' and the page number '02'.

Group 3

PRESSTHING company

2024.09.13

Outline

PART 1	Driver of a project
PART 2	Preliminary HRL Assessment
PART 3	Interventions and Targeted stakeholders
PART 4	SWOT Analysis
PART 5	Estimation of Green Hydrogen Production

Group 3 02

Which could be the driver of a green hydrogen project?

RENEWABLE DRIVEN:

PRESSTHING generates an excess of solar energy from its PV System. The company could use excess solar power to produce green hydrogen.

DEMAND DRIVEN:

PRESSTHING has a consumption of diesel and natural gas for heating its warehouse. By producing hydrogen, they can replace these fuels with hydrogen, leading to lower fuel costs and increased energy.

Group 3

03

Preliminary HRL Assessment

Internal factors

ENERGY PRODUCTION:

Photovoltaic (PV) System:
Annual production is approximately 490 MWh, which partially offsets electricity consumption.

+

HEATING SYSTEMS

- Old Warehouse: Heated by diesel burners with a total capacity of 1,860 kW.
- New Warehouse: Heated with radiant belts and gas burners.
- Office Building: Heated with an oil boiler and traditional radiator system.

-

OPERATIONAL HOURS

Manufacturing runs from Monday to Friday, with some Saturday shifts. The production does not operate continuously and has seasonal variations in energy demand.

-

External factors

REGULATORY ENVIRONMENT

•The plant is approaching the end of its incentive period for PV energy. There may be opportunities for new incentives or regulations related to energy efficiency and sustainability.

+

Group 3

04

Technology and Business Model Interventions

1 HYDROGEN PRODUCTION FACILITY

- Set up electrolyzers to convert excess solar energy into green hydrogen. This would leverage the company's existing *90 MWh/year* of solar production.
- Implement hydrogen storage solutions to store excess hydrogen produced during peak solar production periods.

2 HEATING SYSTEM UPGRADES

- Replace diesel and natural gas heating systems in the warehouses with hydrogen-compatible boilers. This will reduce fossil fuel dependence and lower heating costs.
- Introduce hybrid heating systems that use both hydrogen and solar energy, optimizing energy use and further reducing costs.

3 ENERGY MANAGEMENT SYSTEMS

- Use stored hydrogen to power facilities during peak demand periods, ensuring stable operations and reducing dependency on grid electricity.
- Improve energy efficiency in manufacturing processes to reduce overall energy consumption and make better use of generated hydrogen.

4 COMMERCIAL EXPANSION

- Explore opportunities to sell surplus hydrogen to nearby industries or for use in local transportation, creating additional revenue streams.
- Collaborate with local businesses and authorities to develop hydrogen infrastructure, such as refueling stations, to enhance market opportunities.

Group 3

05

Targeted Stakeholders:

1. PRESSTHING Management

- Oversees the transition to hydrogen technology and manages operational integration.

2. Hydrogen Technology Providers

- Suppliers of electrolyzers, hydrogen storage systems, and hydrogen-compatible heating systems.

3. Local Industries

- Potential buyers of surplus hydrogen.

4. Transportation Companies

- Customers for hydrogen fuel in local transport or logistics.

5. Government and Regulatory Bodies

- Provide incentives and regulatory support for hydrogen adoption and sustainability initiatives.

6. Renewable Energy Partners

- Collaborators for expanding solar capacity or integrating other renewable energy sources.

Group 3

06

SWOT Analysis

STRENGTHS

- **Existing Renewable Energy**: Utilizes excess solar energy for green hydrogen production, reducing energy waste.
- **Cost Reduction**: Lowers dependence on expensive fossil fuels (diesel and natural gas), leading to reduced operational costs.
- **Market Opportunities**: Potential to create new revenue streams by selling hydrogen and developing local hydrogen infrastructure.

WEAKNESSES

- **Capital Investment**: High initial costs for installing electrolyzers, hydrogen storage, and new heating systems.
- **Technical Complexity**: Requires expertise in managing and integrating hydrogen technology with existing systems.

OPPORTUNITIES

- **Regulatory Incentives**: Benefit from potential subsidies or tax incentives for adopting green hydrogen and reducing emissions.
- **Brand Enhancement**: Improve sustainability profile and attract customers interested in green technologies.
- **Collaboration**: Form strategic partnerships with local businesses and authorities to develop a hydrogen ecosystem.

THREATS

- **Technological Risks**: Possible operational challenges or failures in new hydrogen systems.
- **Market Competition**: Other companies or technologies may offer competitive alternatives to hydrogen.
- **Regulatory Changes**: Future changes in regulations could impact the viability or incentives for hydrogen projects.

Group 3

07

Estimation of Green Hydrogen Production/Consumption

Energy Availability for Hydrogen Production :

Surplus PV Energy: Calculate excess energy produced by PV system, especially during weekends and summer.
Assume: 490 MWh annual production with significant surplus

Electrolysis Efficiency :

Assume Efficiency: 60% for electrolysis (commonly used).

Energy Required for Hydrogen Production: 1 MWh produces approximately 33.3 kg of hydrogen.

Annual Hydrogen Production Estimate :

Surplus Energy Estimate: Assume 100 MWh of surplus energy (based on trends and availability).

Hydrogen Production Calculation:

$$\text{Hydrogen Produced} = (100 \text{ MWh} \times 33.3 \text{ kg/MWh}) / (60\%) \approx 55,500 \text{ kg/year}$$

Estimated Annual Hydrogen Production: Approximately 55,500 kg/year.

Group 3

08